

ЙӨКМӨТКЕҢЕ

Халкым өсөн	5
Айға мендем.....	5
Ярһынмаһа күкрәк.....	6
Бер минут	6
Китға	6
Мандолин	7
Көрәшеп үткәр кыска гүмереңде.....	7
Әйзә, милләт!	8
Үткән көндәр	8
Аптыраған минуттарза	9
Актык зарым	10
Әйзә, күңелем	10
Гонаһ, яза	10
Юк.....	11
Доньяға.....	11
Ауырыуым-һаулығым.....	12
Көтәм	12
Шатлык йыры	12
Теләймен	13
Бәхетем	13
Күктә – алла, Ерзә – иблис.....	13
Кем өсөн?	14
Тын төн.....	14
Йәмле көн.....	14
Матур һындар	15
Тешһез кыз	15
Остолар	16
Атланым эһез.....	16
Кызык бөттө	16
Йәш шағирзың кәбер ташында.....	16
Кышкы юлда	17
Хәлебеззән бер күренеш.....	17

Йәшәһен эшселәр!	17
Афарин	18
Байзарға	19
Буржуй.....	19
Мөртәт социалистарға	20
Көтәләр	20
Һуғыш.....	21
Өзөләһең дә һызылаһың.....	21
Минәң фәрештәм.....	22
Уйзар уртаһында.....	22
Котлау, теләк.....	23
Өклимәгә	23
Мин китер сакта	24
Зөһрәгә	24
Шәмсекәмәргә	24
Бағбостанда.....	25
Ғәйет көнө	25
Исемдәр баксаһы	25
Тупрак.....	31
Список № 9	31
Одуғ шатлык.....	32
Истикбал	33
Башкортостан.....	34
Байрам.....	35
Һау бул, байрам	35
Ғәскәр маршы	36
Ғәскәр доғаһы.....	36
Дошмандар.....	37
Шәфкәтем.....	37
Салауат батыр	38
Каһарман.....	38
Әмир Карамышев.....	38
Корбан байрамы мөнәсәбәте менән.....	40
Курайкайға	41

Күзеңде ас	42
Көтмөстән	43
Кан шәүләләре	44
Йән	44
Без	45
2 Ғинуар көнө	45
Килтер	45
Язғы йыр	46
Большевиктар менән килешәү туралы башкорт халқына көйлә хитап	47

Көрәшеп үткәр кыска ғүмереңде!

Башкорт халкының каһарман шәхесе, бөйөк милли шағирыбыз Шәйехзада Бабичтың тормошо һәм ижады тураһында уйланғанда иң әлек уның йәшлэй генә ғәйәт катмарлы тормошка, ил язмышына һәм кеше күңеленә тәрән үтеп инә алыуы, донъяны тойоу һәм аңлау һәләте хайран калдыра.

Шәйехзада Бабичка был якты донъяларза ни бары егерме дүрт йыл, боронғолар иҫәбе буйынса, ике мөсәл ғүмер йәшәп калырға насип була. Ул 1895 йылдың ғинуарында Башкорттандың хәзерге Дүртөйлө районы Әсән ауылында тыуа. Башланғыс белемде атаһы Мөхәмәтзакир мәзрәсәһендә ала. 1910-1911 йылдарҙың йәй айҙарында казак далаларында балалар уҡыта. 1911-1916 йылдарҙа Өфөлөгә атаклы «Ғәли» мәзрәсәһенәң шәкертә була. 1916 йылда уны тамамлағандан һуң бер йыл Троицк калаһында мәзрәсәлә эшлэй. 1917 йылдың йәйендә Ырымбурға килә һәм бында ойошкан башкорт милли-азатлыҡ хәрәкәтендә катнаша, уның үзәгендә кайнаған төп көстәрҙең береһенә әйләнә. 1918 – 1919 йылдарҙа Шәйехзада Башкорт хөкүмәте, башкорт ғәскәре сафында ут-ялкын һәм канлы кыйралыштар эсендә урау-урау юлдар үтә, милләттәштәрән хаклы көрәшкә илһамландырыуы үткәр шиғырҙар яза. 1919 йылдың мартында Йылайырҙа кызыл ғәскәрҙәр тарафынан вәхшиҙәрсә язалап үлтерелә.

Кыска ғына ғүмере эсендә Шәйехзада Бабич башкорт халкының бөйөк шағиры ғына түгел, виртуоз мандолинасы, музыкант, нәфис һүз оҫтаһы, фельетонсы, журналист, педагог, фольклорсы һәм дәүләт эшмәкәре буларак та танылды. Бәғзе таланттар егерме йәштәрәнә генә асыла башлаһа, Бабич шул арала тиңдәшһез әсәрҙәр ижад итеп өлгөргө. Милләтебезҙең иң һөйөклө шағиры тере сағында уҡ легендаға әйләнде.

Шәйехзада Бабич тигән ғәжәп күренештәң төп серен, моғайын, тәбиғәт тарафынан бирелгән бөйөк шиғри һәләт аңлата торғандыр. Донъяға ул шиғри һүз батшаһы, шиғри һүз тылсымының хужаһы булып тыуған. Ләкин шул уҡ ваҡытта һүзгә табынған, һүзгә барлыҡ көсөн биреп тоғро хезмәт иткән, һүзҙең барлыҡ матурлығын асырға ынтылған. Ерҙәгә тәғәйенләнешен, язьмыш тарафынан үзенә ниндәй бурыс йөкләтелгәнән Шәйехзаданың зирәк зиһене иртә аңлаған. Тарих алдындағы яуаплылығын, халықтың ижтимағи тормошондағы урынын һәм вазифаһын шағир якшы белгән. Шуға күрә холко менән шаян, күңелсәк булһа ла, Бабич ваҡытын мәғәнәһез уйын-көлкөгә сарыф итмәгән. «Мәшһүр көлдөргәс» исемен алған Шәйехзада бер ваҡытта ла арзан һүз уйнатыуға юл қуймаған. Сәхнәлә лә ил язьмышын хәстәрләгән. Ғүмереңдәгә һәр сәғәттәң, әсәрәңдәгә һәр һүзҙең кәзерен нык белгән шағир. Шуға кыска ғына осор эсендә лә зур эштәр атқарған. Уның йәшәлгән көндәре лә, язған шиғри юлдары ла тығыз. Бай йөкмәткә, тәрән фекер һалынған шиғырҙары кайнар кисерештәр менән һуғарылған.

*Ярһынмаһа күкрәк йәшинәп, күкрәп,
Телдәреңдә ялкын яна алмай.
Аһ ормаһаң һықрап, тетрәп-тетрәп,
Кулдарыңдан алтын тама алмай, —*

ун туғыз йәшлек Бабичтың һәр һүзә рифмаланың торған дүрт юллыҡ шиғырында һүзгә иң юғары талапсанлыҡ сатналып әйтеп бирелгән. Язасаҡ һәр һүзән шағир йөрәгә ялкынында сынықтырған. Шиғри гәүһәрҙәр тыузырыр оҫталыҡка йәшлэй генә әйә булыу, әлбиттә, туктауһыз рухи камиллашыу юлында ғына мөмкин.

Шағир һәм яугир Шәйехзада Бабич милли шиғриәтебезҙә тарихи яңырыш яһаны, әзәбиәтебезҙең халыксан рухын, граждандыҡ үткерлеген өр-яңы юғарылыҡка күтәрзе. Уның әсәрҙәре аша Башкортостан образы шиғриәтебезҙә үз исеме менән тәү башлап кәүзәләнде, милли дәүләтселегебез символына әйләнде. Бабич әле лә ватандаштарын берҙәмлеккә сақырып киләсәккә әйзәй. Шағирҙың изге ораны бөгөн дә күңелдәрҙә елкендерә — көрәшеп үткәр кыска ғүмереңде!

Рауил Бикбаев

Халкым өсөн

Ап-ак алтын йырзарымды
Йырламыйм данлыг өсөн;
Йырлайым алтын илемсөн,
Үз туған халкым өсөн.

Саф көмөштэй йырзарымды
Йырламыйм алтын өсөн;
Йырлайым тик саф көмөштэй
Саф йөрәк халкым өсөн.

Сәскә төслө йырзарымды
Йырламыйм заукым өсөн;
Йырлайым тик сәскәләй
Кыззарға бай халкым өсөн.

Дәртле кайнар йырзарымды
Йырламыйм дәртем өсөн;
Йырлайым тик мәңге шат,
Дәртле, көлөс халкым өсөн.

Иламайым мин көңдәрем
һыргак, һыуык халкын өсөн;
Илайым тик ярлы, меңкен,
Кызғанис халкым өсөн.

Йәш сағым, алтын сағым,
Ялкын сағым булһын физа
Халкым алдында минең
Биргән таза антым өсөн.

Айға меңдем

Айға меңдем, ай нуры менән койондом, уйнаным,
Күп һөйөндөм, һөйөнөс менән туйындым, туйманым.

Туйманым, айзан узып, меңдем кояшга ашкынып,
Юк, шулай за булманы ташкын күңелде бастырып...

Шул барыштан барышыма, киттем хозайзың гәрешенә,
Ун һигез мең галәме артымда калды барыһы ла.

Ни өсөндөр тапманым күңелем карар гәрешендә лә,
Көрсөйзө күрһәм дә хатта тынманым уныһында ла.

Гәреш — күктәге урын. Дини легенда буйынса йыһан ун һигез мең галәмдән, йәғни планетанан,
тора.
Көрсөй — тәхет.

Ярһынмаһа күкрәк

Ярһынмаһа күкрәк йәшнәп, күкрәп,
Телдәреңдә ялкын яна алмай.
Аһ ормаһаң һыкрап, тетрәп-тетрәп,
Кулдарыңдан алтын тама алмай.

Бер минут

Бер минутта ташты күңелем, бер минутта булды уг,
Берсә янды, берсә тунды, барыһы булды бер минут.

Бер минут бар донъяһын карғап кабынды уттарым,
Янды, көйзө, парса-парса булды меҫкен күкрәгем.

Әйе, янды күкрәгем... Тик, юк, ләкин меҫкен түгел,
Был йөрәк утлы йөрәк, үткен күңел, киҫкен күңел.

Ул яна, тик кайғырып янмай, яна шатлыҡ менән,
Ул яна был донъяны күрмәк булып аҡлыҡ менән.

Ул яна... Сеү, һипмәгез һыу; әйе, ул янһын әле!
Янған уттар күззәремдән йәш булып тамһын әле!

Там, миңең күз йәштәрем, там, там, тамып тор мәңгегә,
Ян, миңең аҡ күкрәгем, ян, ян, янып тор мәңгегә.

Китға

Нәфсе - шайтан, бик яуыз ул, һәр әзәмде аззыра,
Аззыра торғас, наһандарзы юлынан яззыра.

Әммә унан да яуыз бер нәмә бар, ул — эскелек,
Ул халыҡты йорт-еренән һәм диненән яззыра.

Китға — өзөк.

Ризабыз, кисмәтең безгә бүлемле:
Наһандар маллы, әммә без белемле;
Бөтә тиз донъя малы, мәңге тормай,
Белем бөтмәй, юйылмай һәм серемәй.

Кисмәтең — өлөшөң

Мандолин

Эй үзәк өзгөс тауышлы, моңло, зарлы мандолин,
Килсе, моңлансы өзөп бер, мин дә тыңлап моңланыйм.
Һин миңең йән серзәшем, йән моңдашымның, мандолин!
Сергә бөткән, моңға бөткән зарлы тауышың йәнгә им.
Шул һинең тауышың ғына тик дәртемә дарман бирә,
Шул бирә һәр нәмәнә: шул йән бирә, шул йәм бирә.
Шул миңә уй, шул миңә хис, шул минәргә аң бирә.
Шул миңә сер шишмәһенән ләәләә вә мәрийен бирә.
Эй миңең күңелемде сафлаусы мөкәддәс мандолин,
Һине тыңлап, күззәрем саф йәшкә мансып алғылыым.
Һине тыңлап, һәммә таптан, һәммә керзән сафланам,
Сафланам да, пакланам да - алла, алла, алла! тим.
Эй сихырлы, серле, илһамлы, ғәжәйеп мандолин!..
Эйзә һыззыр, әйзә өззөр, сафланыйм, иманланыйм!

Ләәләә — ыңйы.

Көрәшеп үткәр кыска ғүмереңде

Ник һызлайһың, күңелем, ник юк өсөн
Ағыудайһың миңең аңымды?
Көйзөрөп һин эстән, һис вақытһыз
Сығараһың, ахыры, йәнемде.

Үзеңде һин изеп янған менән,
Уйлама һин, вақыт үтер тип,
Кара төндә кара болот булып
Ерзе басқан зөлмәт китер тип.

Һине бәйләп тотқан нык бығаузы
Бик тиз генә өзә алмашһың.
Аяк астың тулы тәрән сокор,
Бик тиз йүгереп китә алмашһың.

Төкөр донъяһына, бул түземле,
Ағыулама юкка тамырыңды,
Ысын ирекле алғы көн өсөн
Көрәшеп үткәр кыска ғүмереңде!

Һөйөү, выждан, иман, хаклык кеүек
Матур һүззәр — искән ел генә;
Улар — сәмауи һүз, күктә улар,
Уларзы тик һөйләй тел генә.

Карғалған ер үзенең тамуғында
Әле бик күп йылдар янасақ,
Рыя, нифак, вәхшәт һазлығында
Бик күп йылдар батып ятасақ.

Ерзең ире — йырткыс, тура килһәң,
Йыргыр, нисек йырта айыузар.
Катын — зәһәр йылан, тейә калһаң,
Мәңгелеккә һине ағыулар.

Уйлама һин тиззән емерелер, тип
Яктылыкты япкан таш диуар.
Бик күп йылдар әле көчөззәрзең
Күззәренән канлы йәш ағыр.

Зөлмәт - караңгылык.
Сәмауи һүз — күк һүзе, изге һүз
Нифак — эскерлелек.

Әйзә, милләт!

Йөк ауыр, юл болғауыр булһа ла, милләт, әйзәле:
Алда рәхәт кәзерене белмәккә миһнәт файзалы.
Якты нурлы көндөрәң алдында. Был хак вәғзәһе.
Ана күренә кибла яклап бик матур ак шәүләһе.

Үткән көндәр

Бына әле генә сәхрәләрзә
Йәш колондай сабып уинаным;
Бына әле генә һакмар буйын
йәш колондай сабып буйланым.

Бына әле генә сәскәләрзе
Өзөп алып, айға казаным;
Бына әле генә, айға менеп,
Сәскәләргә көлөп караным.

Бына әле генә кызыл гөлдөң
Кызыл нурын һиптем йөзөмә;
Бына әле генә фирзәүестән
Урын алып төштөм үземә.

Бына әле илап, әле көлдөм,
Әле көйзөм, әле һызландым;
Бына әле йырлап, әле тындым,
Әле бар донъяһын кызғандым.

Бына әле генә ләғнәт ороп,
Таштым, шаштым, куптым тулкындай,
Әле гәффар булып, әле кәһһар,
Холокландым тәңрем холкондай.

Бына әле үзем һаман ошоллай,
һаман ошо, мин — мин, һаман мин;
Күнел мең төрлөгә талпынғанда,
Көнөм бер төрлөгә янам мин.

Бына әле генә Каф тауынан
Ен донъяһын иттем тамаша!
Ен донъяһы матур, йәмле икән,
Комһоз донъя түгел дә баһа.

Мин дә шулай ниңә ен булманым,
Ник тыманым Кафтау артында?
Ниңә ерзә тыузым, әзәм булдым,
Ник торманым Кафтау һыртында?

Ен балаһы булһам,
Кафтауында Тыуган булһам уттан - ялкындан,
Йәнле тупрак булып йөрәмәҫ инем,
Эстән-тыштан туңып һалкындан.

Мәхшәр көнө етмәй үлмәҫ инем,
Серемәҫ инем тупрак астында;
Әзәм улы кеүек йөрәмәҫ инем
Кәрзәшемде бөтөрөү кәстында.

Ут матдәһе — иблис матдәһе тип,
Кемдәр уттың үзен яманлар?
Пәйғәмбәрзәр нәселе булған менән
Иблистән дә узған әзәмдәр!

Ғәффар - кисерәүсе, гонаһлыларзы ярлыкаусы.
Кәһһар - асыуланыусы, каты яза биреүсе, изеүсе; өстөнлөк итеүсе, еңеүсе.
Кәстында — теләгендә.

Аптыраған минуттарза

Мең төрлө уй, катты баш,
Ни эшләргә лә аптыраш:
Яртым яна, яртым туңа,
Йәнем үлдә яртылаш.

Какты тулкын, акты йәш,
Һүззә ләһнәт, күззә хәсрәт,
Эстә дәһшәт, калтыраш.
(Булмай шул эш буталғас —
Мәсет таш, мулла йүкағас!)

Юл баткак вә лайла,
Қул-аяк бығауза,
Қыймылдап булмай за!
Вә!., хәсрәт, вә вәйла!

Ут йөрөй үзәктә,
Әс яна дозахта,
Урғылып ялкындар,
Тоташты йөрәккә.

Йондозом өмөтһөз,
Күз илай өзлөкһөз.
Казалһын донъяһы —
Күңелгә кызыкһыз.

Ян, бисара йән,
Там, кап-кара кан,
Көлһөн бөтә йыһан
Шәйехзада бисаранан!

Дозах — йәһәннәм.

Актык зарым

Валлаһи, һин сәнселеп кит, тонсоғоп үл, бөт, казал,
Шунда ла һис кем дә күрмәс, валлаһи, бер эт кәзәр!

Нишләйем һуң? Әйтсе, зинһар, сәнселәйемме, нишләйем?
Сәнселеп, сәсрәп сыгайыммы?.. Нишләһәң дә, эш кыйын.

Нишләйем һуң - зәккумлы хәсрәттәр менән күңелем яна,
Нишләйем һуң — мәлғүн иблистәр төкөргән донъяға!

Зәккум - ағыулы, әсе.

Әйзә, күңелем

Әйзә, күңелем, бында торма, күккә, күккә, күккә ос,
Күккә ос: күктә тыныс, бында һуғыш, бында кылыс!

Әйзә күккә, бында йәм юк, күктә йәм бар, унда нур,
Бында нәмә: йәмле һындар. Унда хур бар, унда хур.

Әйзә, ғүмерем, әйзә, бәхетем, әйзә, күңелем, бергәләп,
Бында булһа күбәләктәр, уңдалыр барлык мәләк.

Мәләк - фәрештәләр.

Гонаһ, яза

Таянып әйәккә,
Күз тегәп йыракка,
Ултырам уйланып
Бер үзем бер якта.

Уйланам, уйланам,
Уй менән юғалам...
Бер вақыт кинәттән
һиҫкәнеп уянам.

Уянам, ни күрәм:
Әйләнә һәр тирәм,
Уй тәрән һәм томан...
Шак катып тик торам.

Мин, имеш, азам,
Мин, имеш, тузам,
Гонаһым - тузан,
Тау кеүек язам!

Юк

Атланым — эз юк,
Бакманым: йөз юк;
Бозланып күңелем,
Сатнаным: кыз юк.
Йәшлектән ләззәт
Тапманым: тоз юк.

Донъяға

Әй донъя, шашма,
Юкты алдашма:
һинәң хәлеңә
Мин бит бик әшнә.
Беләм: һин ялған,
Белеп, алданмам!

Алдама мине,
Язың күрһәтеп,
Аулама мине,
Кызың күрһәтеп:
Язың киң түгел,
Кызың тиң түгел.

һалкын акылың
Үзеңә булһын,
Теймә күңелемә,
Үземдә торһон:
Күңелем ялкын,
Ғүмерем алтын.

Үз маяғымды
Үземсә казап,
Үз һабағымды
Үземсә аңлап,
Юлдар яһармын,
Шулай йәшәрмен.

Күктә осормон,
Йондоз үбермен,
Диңгез кисермен,
Теләһәм нишләрмен:
Мин ирек ханы,
Ханы, солтаны.

Мин үзем әзәп,
Үзем нәзәкәт!
Донъя үземә
Итһен итәғәт!
Иманым — үзем!
Көрһәндер - һүзем!

Нәзәкәт - гүзәллек.
Итһен итәғәт - буйһонһон.

Ауырыуым-наулығым

Нау йөрөүзән якшырак
Ак юлга керткән ауырыуым;
Сәнселеп китһен хозайзан
йөз сөйөрткән наулығым!

Эй, гэзиз тән, һызла, һыкра
Йән ғазапты аңлаһын.
Аңлаһын да аллаһын
һәр даим теленән һалмаһын.

Көтәм

Йөрөгән сакта башкорт туғайзарын
Йәнем әллә кайза елкенә;
Ишеткәндә моңло курайзарын,
Йөрөгемә моңдар бөркөлә.

Таузарына менһәм, кырза йөрөһәм,
Балкый йәннәт нуры — гөлөстан,
Мескен башкорт ауылын килеп күрһәм,
Аңкый хәсрәт, үлем — гүрөстан.

Гүрөстандай ғәмле ауылдарза
Кыбырлаша йәнле мәйеттәр,
Йәнле мәйеттәрзең ғәмен көйләп,
Илап аға һакмар, Яйыктар.

Яһып-көйөп, бәгерем өзгөләнөп,
Ләһнәт укыйым, кемгә белмәйем,
«Килер микән ак көн безгә лә» - тип,
Уралкайға карап илайым.

Күрәм: үз олатын бозмай һаклап,
Урал ята әкрөн, тын ғына;
Ала шунда йәнде тынлык каплап,
Килә башлай тәмле уй ғына...

Ишеткәндәй булам әллә кайзан
Ырыс, бәхет, өмөт йырзарын;
Өмөт кайнап, ташып күкрөгөмдән,
Көтәм тиззән ак көн тыуғанын.

Шатлык йыры

Сайпылышып шатлык тулкындары,
Сәп-сәп бәрелә күңелем ярына;
Шул шатлыктар менән каршы торам
Был донъяның барлык зарына.

Теләймен

Хозайга илап, теләйем теләк:
Беләккә кеүәт, йөрәккә йөрәт.
Утлы пар кеүек һулыш теләймен,
Зөлфәкәр кеүек кылыс теләймен.
Кабынһын донъя, бер өрһәм «өф» тип,
Табынһын миңә аждаһа, ғифрит!

йөрәт — батырлык.

Зөлфәкәр - дини легенда буйынса, Мөхәммәттең Ғәли батырға бүләк итеп сиргән серле кылысы.

Бәхетем

Зәңгәр күк - тажым, сыбар ер - тәхетем,
Үзем - азат йән, ак кояш - бәхетем.
Йондоззар һәм ай - серсе дустарым.
һандугас, турғай - йырсы коштарым.

Сыкһам сәхрәгә, гөлдәр, үләндәр
Тәғзим итәләр, биреп сәләмдәр.
Йән сәсәктәрәм, гөл канаттарым,
Оса янымда күбәләктәрәм.

Латиф ел — саба, тип: «Мәрхәбә!..»
һөйөп, иркәләп йөзөмдән үбә.
Менһәм тауға, их, осайыммы һуң!..
Бөтә офокто косайыммы һуң!

Гөлдәр йылмайған, кырзар нурланған,
Бөтә ер-күгә нурға сырмалған.
Шашам, ашкынам... Шатланам сикһез,
Азат миң, азат! Бәхетем офокһоз!

Тәғзим итәләр - ололайзар.

Латиф — йомшак.

Саба — таң еле.

Мәрхәбә - хуш килдең.

Күктә — алла, Ерзә — иблис...

Күктә — алла,
Ерзә — иблис,
Мин — малай.

Береһе — «дин», тип,
Береһе — «мин», тип
Тарткылай.

Белмәйем:
Әллә алла,
Әллә иблис
Алдамай?!

Кем өсөн?

Айға үрләп, нурза уйнап,
Күкрәгемде нурланым.
- Ит гәфү эй, ай, - тинем мин, -
Нурзарыңды урланым.

- Нис зарар юк, ал, — тине ай, -
Ал да сәс нур халкыңа;
Мин дә бит төн хақына
Алдым кояштың нурзарын.

Тын төн

(Ауылда)

Тын ғына, тып-тымык бер төн ине,
Шишмәкәй шылтыр-шылтыр-шылтыр ине...

Йырактан гөлдөр-гөлдөр арба килә,
Ул да тынлыкты куйыртыр өсөн генә;

Арьякта бер эт өрә, ул шул тынлыкты
Колағыма кыуып кертеү осон генә...

Мин ятамын, шул тынлыкта уйлай-уйлай,
Ике күзем йондоз һайын ырғып йөрөй.
Кай сағында акрын ғына бер ел иҗеп,
Ағастарға минән йәшереп низер һөйләй...

Йәсиғ узған, төн уртаһы якынлашқан,
Тирә-якты караңғылык тамам баҗқан,
Якты менән томаланған йөззәрзең
Күзкәйзәрен караңғы төн тамам асқан.

Босмактарза күп караңғы боҗоп тора,
Төн сымырлап, ем-ем итеп тынып тора.
Йондоззар күз кысыша, кайһы уйнай,
Кайһы береһе иламһырап, моңһоу тора.

Йәсиғ - төнгө намаз вақыты.

Йәмле көн

(Йәй хәтирәһе)

Әх, бөгөн донъя кейенгән кызға окшап тәп-тәтәй,
Кыз булып баҗқан тәбиғәт донъяға ап-ак тәпәй.

Хаузы кәүсәр шишмәһе өҗтөнән иҗкән ел кеүек,
Их, бөгөнгө ел һауанан бер гәжәп ләззәт татый.

Ниңдәй йәмле, их, бөгөн ожмах көнөнән йәмле көн.
Кайза ожмах... Фирзәүес бер якта торһон хатта ки!

Хауз - яһалма күл.
Кәүсәр — йәннәт һыуы.

Матур һындар

Матур һындар, матур кыззар, матурһындар,
Әйткән сакта, исемегез матур сыңлар,
Һеззе күреп, йәмгә сумып, киттем иреп,
Ғакылһыззар: «Ғакылһыз!» - тип бакырһындар.
Карап карайык: акыллылар нишләр икән,
Бар акылды көрәшергә сакырһындар,
Карап карайык: бер һылыузы еңер микән,
Сихри күззән сихри уктар атылһындар.
Кызыл ирен бер йылмайһа, хозай шаһит,
Бөгә фекер әсир төшөр, акыл шөрләр.
Ике тәңре: әүүәле алла, икенсе - кыз,
Тимәһәгез, билләһи, кафырһындар!
Көсөгөзгә иман итеп, мин бағындым,
Йөрәгемә мөхәббәт һал, матур һындар!

Тешһез кыз

Барып мин бер көн баксаға керһәм,
Бороп мыйыкты, арлы-бирле йөрөһәм,
Күзем төшмәсме шунда бер туташка,
Бите ап-ақ, һызылған кара кашка?

Белгем килде: был кызмы, катынмы?
Тинем мин: «Исәнме, һаумы, акыллым!»
Боролоп караны, көлөп күземә.
Тик яуап бирмәне әйткән һүземә.

Тағы әйттем: — «Туташ, ник дәшмәйһегез?
Хоза биргән ауыззы асмайһығыз?»
Тағы әйләһәп караны туташым,
Үзе өндәшмәй - тамам қаңғырзы башым.

Уйланым мин уны телһез икән, тип,
Ғажиз булдым, тағы нишләйем икән, тип
Ишара иткәйнем ултырырға,
Тотондо бит туташым которорға:

«Ниңә шин мине мышкыл итәшең,
Улай булша, минең яндан китәшең!...»
Асыланып, ауызын аша йәнем —
Ике алғы теше юк икән уның!

Сәселә төкөрөгә тешһез ауыззың,
һорағым килмәне исемен яуыздың,
«Асыланма, — тинем, — һәм көлмәнем мин,
һинең тешһезлегеңде белмәнем мин».

Йомоп йөрөү менән шулай ауызын,
Теш сығыр тип уйлай, ахыры, яуызың.
Каш һыззыртқан, калын якқан пудраһын.
Тик онотқан алғы тештәр куйзыраһын!

Дәшмәйһегез - өндәшмәйһегез.

Остолар

Горләшөп, дөртле минуттар
Остолар моңдар менән;
Мин төшөп киттем, төшөп киттем,
Төшөп киттем түбән.

Остолар моңдар һауаға,
Йырлашып кыззар менән;
Мин тороп калдым көйөп, әрнеп,
Күңел һызлау менән.

Атланым эһез

Атланым эһез,
Тапманым йондоз;
Бозланып күңел,
Сатнайым кызһыз;
Үтте йәш ғүмерем,
Ләззәтһез, тоҙһоз.

Кызык бөттө

Тарау сәстәр тузып бөттө,
Матур көндәр узып китте;
Матур көндәр, матур һүззәр
Йөрәккә йәм һызып китте.

Матур йөззә матур күззәр
Матур уйзар тезеп үтте;
Бары китте, бары бөттө,
Хәзер инде кызык китте.

Йәш шағирзың кәбер ташында

Ваклығы менән йыһандың вакһынаһым килмәне,
Ят үлемде каршы алдым, ятһынаһым килмәне.

Донъяла йәнгә тыныслык юклығын белгәс тамам.
Мин әле йәш, тип, үлемдән тартынаһым килмәне.

Тар кәберзең куйынына керзем - котолдом донъянан,
Сөнки биззем донъянан, артык тораһым килмәне.

Йәшләй үк керзем ләхеткә, киң түшәкте тарһынып,
Төп ятак булғанға ләхетем, тарһынаһым килмәне.

Кышкы юлда

Их, рэхэт шыуа сана, юрта ат талгын ғына,
Як-яғымда киң ялан йоклап ята тып-тын ғына.

Алдымда ак кар йәйелгән, ялтырап ак-ак булып,
Ыйы-мәрийендәр сәселгән өстөнә вак-вак булып.

Юл ситендә кар киҫәктәре торалар тезелешеп,
Барыһы ла әйелеп калалар, хуш-иҫән бул, тиешеп.

Ак кояш нур ептәрен һуҙған да ергә нур һибә,
Нурлы ептәрҙән ағып, моңло күңелгә йыр килә.

Йырлай башлайым, шунда һалкын ел иҫеп, йырҙы киҫә,
Ай, уҫал ел кырзағы бар йәмде, бар моңдо киҫә.

Хәлебездән бер күренеш

Кыззар — иркә,
Ирҙәр — күркә,
Катындар — курсак!
Аңкый шәхсиәт,
Ялтырай тәрилкә,
Матбуғат — уйынсык!
Күззәр — йыландай,
Телдәр йыумалан.
Малайзар үрмәләй,
Танаузар — һималай!

Йәшәһен әшселәр!

Әшсе халык кузғалһын,
Беләктәрен һыҙғанһын,
Теләктәрен кулға алһын,
Кәрәктәрен эзләһен.
Әшсе халык йәшәһен,
Тигез юлдар яһаһын!

Әшсе халык йәшәһен,
һөрһөн донъя сафаһын,
Берлек тыуын кулға алып,
Тигез юлдар яһаһын.
Әшсе халык йәшәһен,
Тигез юлдар яһаһын!

Әшсене күп иззеләр,
Улар һаман түззеләр,
Фирғәүендәр, карундар
Йөрәк майын һыззылар.
Әшсе халык йәшәһен,
Тигез юлдар яһаһын!

Аңла, эшсе, үзеңде,
Асып кара күзеңде:
Бөтә донъя мөлкәте
Кем кулынан төзөлдө?
Эшсе халык йәшәһен,
Тигез юлдар яһаһын!

Хакыңды ал хөр сакта,
Берләшеп кал форсатта,
Форсат бирмә корһакка,
Корһак тулмаҫ һис сакта!
Эшсе халык йәшәһен,
Тигез юлдар яһаһын!

Эшсе теләй ғәзәләт
Тигезһезлек - яманат.
Тулған карун карыны
Шиңә төшһөн самалай!
Эшсе халык йәшәһен,
Тигез юллар яһаһын!

Тигезһезлек сәнселһен,
Аяк аска йәнселһен,
Бөтә донъя бер булып,
Тигез нурга мансылһын!
Эшсе халык йәшәһен,
Тигез юлдар яһаһын!

Афарин

Афарин һезгә, ирек сулпаңдары!
Афарин, ысын изгелек солтаңдары!
Был караңғы гүргә түнгән донъяның
Көн вә көн атмакта ысын таңдары.

Афарин, их... донъяға шатлык килә.
Юйыла золмат, йылмайып аклык килә;
Емерелә вәхшәт, хакһызлык, золот;
Акрын, акрын нур сәсеп хаклык килә.

Шатланам мин, күкрәгем ташкан кеүек,
Түзә алмайым, һикеренәм, шашкан кеүек.
Афарин, эй һезгә миллион афарин;
Нурлы истикбал якынлашкан кеүек!

Истикбал - киләсәк.

Байзарға

(Ураза айы мөнәсәбәте менән)

Эй калын корһаклы бай, корһаклы һәм «инсафлы» бай,
Ай буйына ас тороп, астар хәлен һиззеңме, эй!
Тук тороп, рәхәткә күнгән эстәрең кыйналдымы?
Ас-ялангастарга шәфкәт хистәрең уяндымы?

Уйланыңмы, социалдар тартышыуза хаклы, тип?
Социалдар ярлы, тапалған халыктар яклы, тип?
Уйланыңмы: ысын золотом, ысын талау бит байлығың,
Байлығың күпме фәкирзең юймағандыр һаулығың!

Һезгә нәмә - көн дә байрам, һезгә көн дә тик тороу,
Ярлылар көн-төн егелгән, һезгә - көн-төн типтереү.
Ник былай был, ярлылар за, бай кеүек, инсандыр бит?
Ярлылар за, бай кеүек, рәхәт теләүсе йәндер бит?

Бер тигез бай ярлы менән, юк уның артыклығы,
Булһа тик артыклығы - онкотлого һәм мутлығы.
Бөтһөн инде: буржуаздар донъяға баш булмаһын!
Бөтһөн инде: ярлылар мохтаж-яланғас йөрәмәһен!

Бөтһөн инде киң йыһанда тар кәберзәр тарлығы!
Бөтһөн инде бикләнеп яткан карундар һандығы.
Йөрәмәһен инде фәкирзәр әлһерәп, хәлдән тайып!
Бер тигез тоһон ураза һәм бер тигез итһен ғәйет!

Буржуй

Кып-кызыл кандар йүгергән күззәреңдең ағына,
Күзләүең - корһак кына, һүззәрең - донъя ғына.

Социал тимһең үзеңде, кып-кызыл, тип, маңлайың?
Ник кызыл ул? Сөнки имгәнһең фәкирзәр күз майын.

Ник кызыл кандан буялған күз төбөңдөң керпеге?
Юк һинең күңелең төбөңдә тамсы шәфкәт бөртөгө.

Ник һинең мәкһүр, калын иренең карағускыллана?
Сөнки күңелеңдә фәкирзәргә асыу, мысқыл яна.

Шул көйөңсә һин тағы булған булаһың социал.
Уң беләккә бәйләп алғанһың кызылдан тағтамал!

Мәкһүр - кәһәрле.

Мөртәт социалистарға

Иҫкерәк шиблит әсенән бысрак сылғау урап,
Социалисмын тип йөрөйһөң, кып-кызыл билбау урап.

Кып кызыл һүззәр һалып йөрөттөң кара күкрәктә һин,
Бысрак төрзөң дә ырғыттың кызыл сепрәккә һин.

Тышга сыктың — мәрхәмәт, шәфкәтле һүззәр һөйләһөң,
Өйгә керзең — кай фәкирзе изәтәм тип уйланың?

Тышга сыктың алдыңа тупрак һалып, икмәк турап,
Өйгә керзең — торзо алдыңда көмөштәр шылтырап.

Нәгрә орзоң измәһен тип бай фәкирзәр елкәһен,
Ә үзең ас елкәһенән күпме дәүләт сиртәһең!

Тыштағы барлык әшең ел якка һалпы кыстырыу,
Өйзәге бар идеалың — бер тинде меңгә үстереү.

Изәтәм - эзәрләйем.

Көтәләр

Бер кеше ашык һуға, ырзын табағын һелкетә,
Ашығын һуккан да инде, елгәрергә ел көтә.

Йәш егет бер йәш кәләш менән торорға башлаһа,
Күпме йыл торғас, хозайзан кыз йәки бер ул көтә.

Ғүмере гел хурлыкта үткән кәкрәйеп каткан бабай,
Йә, хозай, үлтер мине, тындыр мине, тип, сир көтә.

Мейес башында катлы-катлы бөркәнәп яткан әбей,
Һалкын алды, калтырайым, терелер инем, тип тир көтә.

Нәк шулар күк, ер йөзөндә инде күп ил мир көтә.
Ғазраилдан туйған инде - һәр кеше Ябраил көтә.

Төн кара, һүнгән фонарзәр, юл азашкан юлсылар,
Инде һәр кем һүнмәй торған якты бер кәндил көтә.

Кар өйөлгән тау булып, туңған бөтә шәфкәт һыуы,
Инде донъя йәмле, һөйөнөслә, йылы апрель көтә.

Ер йөзөн һыу алһа ла, өйрәк жуызға кайғы юк
Кай берәүзәр шатланып, сил өстөнә мең сил көтә.

Һәр шәһәр, һәр кәрийәлә һалдатка калған йорт һайын,
Бер қауышһам, мең йәнем корбан итәм, тип ир көтә.

Йәш, таза буйзак егеттәр илгә һау кайтһын, тиеп.
Сихри шаршаузың әсендә назлы нәзек бил көтә.

Әйе, герман тилмереп, мәңге тыныслык — мир көтә,
Ғазраил, һин тәңреңә кайт: ил илап Ябраил көтә.

Мир (русса) - тыныслык, солок

Һуғыш

Был йәһәннәм, был һуғыш, был канлы вәхшәт-ихтилал,
Ер-йыһан асты-өскә әйләнмәйсә, бөтмәс, ихтимал.

Күк йөзөндә тын ғына йөзмәктә йондоз, ай, кояш,
Ер йөзөндә зилзәлә, дәһшәт, ғазап, кан, канлы йәш.

Әй, илаһи күбәләктәр, һөйөнәһегез, кет-кет тиһегез.
Ер тулы хәсрәт, ғазап, аһ, әллә һез һис белмәйһегез.

Йәш сабыйкай, йәш сабий һин, үсмә, кал, шул хәлсә кал,
Үсмә, донъя бәхетенә кал, саф йөрәк, пак йәнсә кал.

Ерзә шайтан падиша фарман бирә: «Һуй, кыр, кырыл!»
Йә, Мөхәммәт, кыл шәфәғәт, мәркәдеңдән тор, терел.

Ихтилал — сыуальш.
Мәркәд — кәбер.

Өзөләһең дә һызылаһың

Ярһыналыр нәмәнәндер, түзмәгәс, түзмәй йөрәк,
Тарһыналыр, ни нәмәлер һызланып эзләй йөрәк.

Эзләнеү менән йырактарға ғәзиз күңелем оса,
һызланыу менән кулымдан донъяуи шөгөләм оса.

Нык кына бәйләп тотайым елбәзәк күңелемде, тип,
Юк кына эш менән тын уззырайым ғүмеремде, тип,

Бар хыялдан, ярһыныузан мәңге йәшеренмәк булам.
Мәңгегә сабырым менән күңелемә баш булмак булам.

Шул вақыт бер һын килеп, ай кеүек нур балкытып,
Бер карап, бер йырмайып, ул тайһа күззән ялт итеп,

Аһ... тиһең, шундук бөтә сабырың, карарың емерелә,
Эстә тулкындар куба, дәһшәт, өйөрмә өйрәлә.

Һайрай башлай шунда ян-яндан гишык былбылдары,
Яңғырай башлай бында асмаңдан мөхәббәт йырзары.

Шунда тағы өзөләһең дә һызылаһың әүәлгесә,
«Тынғыһыз йән» тезмәһенә тезеләһең әүәлгесә.

Донъяуи шөгөл - донъя мәшәкәте.

Минең фәрештәм

Зәңгәр күзкәйзәрен зәңгәрләтеп,
Гүзәл карай минең фәрештәм.
Аһ! Шул күззәр миңә йәндән артык,
Бәхет табам карап тороштан.

Ебәк сәсен үргән ебәк тартып,
Фири заттар уны үрешкән.
Елбәзәкләп теккән зәңгәр бәрхәт
Зифа буйға бигерәк килешкән.

Һызылып төшкән нәзек тылсым кашка
Ай нурзары яуып һырышкан,
Әллә ыңйы, якут, әллә башка...
Тезелеп төшкән тештәр бер иштән...

Һөйөнөп-һөйөнөп яна утлы йөрәк,
Бер һүз катһа миңә һөйөнөстән,
Тауыштары уның асылырак
Сылтырап аккан көмөш инештән.

Фири заттар кисен айға басып,
Назлыкайым менән күрешкән.
Бер-береһенә шунда ялғанышып,
Ай нурына һарылып үбешкән.

Шуны күреп, күктә хури заттар
Ғишык көйөн йырлап бейешкән,
Шуны ишетеп, ерзә күбәләктәр,
Гөл-сәсәктәр уйнап көлөшкән.

Зәңгәр күззәренән шиғыр һибеп,
Көлөп тора минең фәрештәм,
Бер мин генә түгел, уны күреп,
Йыһан сәғәзәткә ирешкән.

Фири заттар - бында: нәфис кыззар.
Хури заттар - бында: хур егеттәре.
Сәғәзәт — бәхет.

Уйзар уртаһында

Һис тотор хәл юк күңелдең тезгенен,
Һис белер хәл юк фекерзең төзлөгөн,
Бер минутта мең түгел, миллион теләк,
Белә алмайым кай теләктен үзлеген.

Алсы, тәңрем, был күңелдең йөзлөгөн,
Һалсы күззән был томанлы күзлегем:
Аңкы-тиңке каптырып көндәр уза,
Иңде аз-азлап безелдәр мизгелем.

Котлау, теләк

(Якшы имтихан биреп, алгы синьфка күскән туташка)

Кыл күперзәрзе үтеп, олмакка кергән төслөһөн,
Юлга төштөн, зур маниғдарзың үтеп иң көслөһөн.
Ал кабуллап, ал да һал шатлыгкка сумған күнелеңә
Тәбригемдең әсәһен һәм әсе ялкын төслөһөн.

Һин кеүек зат һис вақыт кәлбен ғорурға ташламаҫ,
Быд, миһең төслө, ғәзиз танышын иҫенән ташламаҫ.
Бер теләктәш тиңдәшенән килһә бер котлау әгәр,
Һин кеүек зат донъяға хурлау йөзөнән фаһламаҫ.

Бер һүз әйтһән, һин кеүек зат сер итеп һаклар уны,
Бар хатанан һүз гонаһы зур икән каплар уны.
Һин кеүек нур көлтәһе, шәфкәт, шәфәғәт шишмәһе,
Бер таныш ир күкрәгендә кер икән паклар уны.

Ысын күңелдән мин теләктәш, алға баҫ баҫкан һайын,
Изге матлапка табантын юлдар ас аскан һайын,
Һәр күңелдән зур урын алмаксы булһаң донъяла,
Әй, туташ, кесрәй юғарылашкан һайын, ашкан һайын.

Бик иһен мин: күкрәгендә мәңге кайнар милли һис,
Пак телеңдә илде мактап мәңге һайрар милли кош.
Бик иһен мин: милли дуһтарзан зарарланмаҫ йәһең,
Милли дуһтарға йәһеңдә мәңге бәйләр милли һис.

Маниғ - каршылыг.

Матлап - теләк.

Әклимәгә

Мин әле һеззе, ғәфү ит,
Белмәйем, һез кем, туташ?
Һез берәй киҫкен туташмы,
Әллә бер меҫкен туташ?

Һез зә шулай, белмәйһезе
Мине - мин һиндәй йән?
Кем белә, мин әллә һеззе
Белмәгәнгә моңло йән!

Осрашыр, тип уйланым мин,
Кул менән әүәл кулың,
Уйлағандар күккә осто
Төштө әүүәл альбомың.

Альбомың алдымда, әммә
Ни язайым, белмәгәс?
Иһмаһам, бер мәртәбә
Бульварзы буйлап йөрәмәгәс?

Ни язайым, бер генә
Рәһмәт һикабың аһмағас.
Гөл йөзөңдән күңелемә
Иһам нурыңды сәсмәгәс?

Кил, туташ, әуәл күңелен
Кылдарын тибрәт элек,
Альбомыңа унан нурзар
Койормон мин шат булып.

Никап - пәрзә, ялма.

Мин китер сакта

Мин китер сакта ғына һөйкөмлө күренә һәммә шәй,
Барсаһы шат, барыһы якты, барыһы нурлы миҫле ай!

Һез миңә бигерәк тә нур, бигерәк тә яктырған кеүек,
Бер карашың — Исрафил илһам сурын өргән кеүек.

Бер танышта һеззе мин куйзым күңелдең өстөнә,
Бер танышта һеззе окшаттым кәзерле дусыма!

Бер танышта һезгә бағланды күңелдән хөрмәтем,
Окшаны кәлбең, һүзең һәм нурға сумған килбәтең!

Был рьяһың бер генә кат һүззәремде ит ғәфү,
Китһә кәйефең, янда йөрөтмә, ташла утка, ит мәхү!

Шәй - нәмә.
Миҫле ай - ай һымак.
Ит мәхү - юк ит.

Зөһрәгә

Әй, матур кыз Зөһрә йән,
Мин һине күрәм қасан?
Әй, Бибизөһрә, һиңә
Төштө ысын ғишқым, ышан.

Бик матур, бик йәмле, тип
Мәрийәм апай мақтаны.
Шул минутта күңелемде
Мөхәббәтең қапланы.

Күрмәһәм дә күргән кеүек,
Төштө ғишқың кәлбемә.
Зөһрә қыззы насип ит, тип
Доға қылдым тәңремә.

Шәмсекәмәргә

Әссәләмәғәләйкүм, Шәмсекәмәр!
Без иҫән-һау, башқаса юк яңы хәбәр.
Уңайлы вақытығыз булырмы икән,
Бөгөн кис һеззең яқка барһақ әгәр?

Бер төслө акқан көнгә асыу итеп,
Һезгә барһақ, азы-күпме асыу қаныр,
Без барыуға аулақ булһа, тыныс булһа,
Ул сакта өстөгөзгә рәхмәт яуыр.

Бағбостанда

Эй илаһи, килде лә керзе моронға тәмле ес,
Эй ғәзиз кис, йәмле кис һәм йәнле кис илһамлы кис.

Йәмле өстәл өстөнә йәйгән матур ак эскәтер,
Эскәтер өстөндә коймактар нәфис ес ескәтер.

Әс, кунактар, тип самауыр шатланып йырлап тора,
Һәм дә Бағбостан йөзә илһамлы ай күк яктыра.

Алдыбызға май менән балдар торалар: «Кап», - тиеп,
һат Бабич та кыскыра: «Нығырак аша, Исхак», - тиеп.

Ул матур кыз Сафия коймак ташый за сәй яһай.
Кып кызыл алма кеүек бешкән унын бит алмаһы.

Ғәйет көнө

Шатлан, мөһмин, бөгөн шатлан - ғәйет көнө,
Шатлығыңдан иҫер, мөһмин, анык көйө.

Айык йәндән йырлап ебәр ғәйет көйө, -
һин йырлай тип, фәрештәләр йыраһыңдар.

һин йырлай тип, изге рухтар ергә керһен,
Әйләнәндә нурзар һирпеп уйнап йөрөһөн.

һөйөн, мөһмин, ғәйет шәриф котло булһын,
һин һөйөнә тип, яуыз ендәр илашһыңдар.

һөйөн, һөйөн, байрамыңды һөйөп-һөйөп,
Йыра, уйна, хур кыззаны торһон бейеп,

«Бәрәкалла, һиңә рәхмәт булһын», - тиеп
Ерзәр, күктәр берләшһендәр, серләшһендәр.

Исемдәр баксаһы

Кәләмемә күңел енен қағылдырған,
Тиле күңелде үз юлына абындырған
Ике нәмә әүәле алла, икенсе кыз
Бәндәләрге көзрәтенә табындырған.

Сара
Кашың кара, күзең кара, Сара туташ,
Күтәреlep бисараңа кара, туташ!..
һинең өсөн өзөлә әсем көнөн-кисен,
Ас үзәктә һишык уты яна, туташ!

Сырур
Сырур туташ, алһыу йөзөң, күзең күркәм,
Туузыңмы әллә алһыу нурлы йәйе иртән?
Күтәреlep бер карарға кыя алмаймын:
Сихырланып үлермен тип куркам, иркәм.

Маһира

Эй, Маһира, хозай биргән вәкарың бар,
Вәкар менән матур итеп бакарың бар,
Ялкының бар яндырырға уйлағанда,
Туңдырһаң да үз кулыңда сәкарың бар.

Вәкар - мөһабәтледек, оспатлылык.

Бакар — карау.

Сәкар — тамук.

Нәфисә

Нәфисәгә сәләм нәфис ел аркыры,
Беләһегез, уңған туташ — һөнәр коло.
Шағирзәрзың күбәһенә илһам килә
һеззәң кеүек назлы нәфис бил аркыры.

Мәрийәм

Ак күңелле, асык йөзлә Мәрийәм туташ,
Исеменде хөрмәт иткән аллаң, туташ,
Мин дә һине хөрмәт итәм, мәрхәмәт ит,
һинән һорай мәжрух йөрәк, мөрһим туташ.

Мәжрух - яралы, йәрәхәтле.

Мөрһим - уңалтыусы, һауыктырыусы

Әсхәпъямал

Әсхәпъямал, нурың арта сәскап менән,
Ыһйы тезгән кесерәк кенә калпак менән,
һин окшайһың күлдә йөзгән аккоштарға,
Йөрөгәндә ак күлдәк, ак башмак менән.

Өммөгөлсәм

Сифатыңды тәүсиф итәм, Өммөгөлсәм,
Үзәгенә былбыл кергән тере гөлһөң,
Көслә йөрәк һине күрһен, йәмгә сумһын,
Түземһеззәр үлгән хәлдә, таңға керһен.

Тәүсиф итәм - тасуир итәм.

Өммөкамал

Кәмаләтең бөйөк һинең, Өммөкамал,
Йәнде йәнгә тоташтырған һин бер канал,
Тупаҫ, назан һине күрһә, ул да әйтә:
«Нәғләт икән, һиндәй сибәр бынауы мал!»

Кәмаләт - камиллык.

Бибиәсмә

Тауышың шишмә, телең тәмле, Бибиәсмә,
Итәктәрең килешкән буй-буй таҫма.
Ғишык тигән даръя булһа, шул даръяла
Күңел һауытын сайкар өсөн һин бер баҫма!

Өммөхәя

Кашың йәйә, керпеген ук, Өммөхәя,
Йөрәгемә утың керзе, мине ая!
Аяманың — ташлап киттең әллә кая,
Ник ташланың? Кая вәғзә, кая хәя?

Хәя - оят.

Ғәнбәр

Мисек, ғәнбәр есе аңкый, Ғәнбәр, һиндә
Күз алдыны косоп торған йәм бар һиндә,
Мөхәббәтле, эсе, көслә кан бар һиндә,
Үз алдына осоп торған йән бар һиндә.

Мисек, ғәнбәр - хуш есле майзар исеме.

һылыубикә

һылыубикә - һылыу туташ, кыз солтаны,
Бит уртаңда кара миң бар - бит сулпаны.
Ауызың зәмзәм, иренең кәүсәр, тешең гәүһәр,
Калкыу түшең - тигез ерзә һөт вулканы!

Хәят

Хәят туташ, ауызыңдан ынйы яуа,
һинең менән бер һөйләшеү дәрткә дауа,
Зәңгәр тулы күззәреңде бер һирпелән,
Бөттө инде, бөтә әзәм һуштан ауа.

Мәймүнә

Мин, Мәймүнә, тигәндә, мәймүн булам.
Туңған даръя ташып китә, сәйхүн булам,
Гөжләп торған самауырзың түбәһендә
Мин, гүйә ки, пар-быу кергән сәйгүн булам.

Мәймүн - маймыл.

Сәйхүн - Сырдарья.

Зәйнәп

Зәйнәп туташ кара сәсен майлап тора,
Былбыл кеүек, сәскә тотоп, һайрап тора,
Ярты ай күк, маңлайының тирәһендә
Сәс бөртөктәр тулкынланып, байнап тора.

Гөлгөнә

Гөлгөнәнән керпектәре гөл кейенгән,
Ике күзе киске тымык күл, тиелгән,
Ай, қояштың ак нурзарын оялтырлык —
Күззәренә сөм-караскыл нур йыйылган.

Мәғрифә

Мәғрифәкәй, һинең төсөң һокланырлык,
Һиндәй генә күңелгә лә тукланырлык,
Бик аз гына шазралык бар, булһа булһын,
Зарар юк, кершән якһаң, ипләнерлек.

Базаргөл
Эй, Базаргөл, матурлыкта базарың бар,
Минең хиңә ике төрлө назарым бар:
Ул һимезлек, ул тигезлек биргән хозай,
һаклан, туташ, күп маташһаң, азарың бар!

Назар - караш.

Туғызак
Туғызак туташ, һин мөжәссем бизәк мәллә?
Мөхәббәтең көйзәрәлер - дозах мәллә?
Һөйөүемде әйтәм тиһәм, тел бәйләнә,
Ул күззәрең сихырлы бер тозақ мәллә?

Мөжәссем - кәүзәләнгән

Алтынкай
Алтынкайзың яңы тыуған ай кашы бар,
Колағында бриллиант күк алкаһы бар,
Кулдарында — алтын йөзөк бармак һайын,
Сәскә таккан сылтыр-сылтыр тәңкәһе бар.

Айзирәк
Айзирәк кыз - ай зирәк кыз, үткер теле,
Изгеләрзән изгерәктер, юктыр кере,
Күззәр тылсым, һүззәр әфсен, йөзә әфлисун,
Уның кеүек ождаһында юктыр хуры!

Йомабикә
Йомабикә, һин йома көн тыуғанһыңдыр,
Кулдарыңды мамык менән йыуғанһыңдыр,
Сәмауаттан был донъяға инмәс борон,
Хурзәр менән нур тауында шыуғанһыңдыр.

Сәмауаттан — күктәрзән.

Миңлекәй
Ике якта ике миңе Миңлекәйзең,
Урталағы караһы күк тулған айзың,
Яман күззән тулған йөззә һулдырмаска,
Күктән ингән һаксы улар бер хозайзың.

Бикһылыу
Бикһылыу һылыу була һырғаһыз за,
Ебәк күлдәк, кырк итәк бөрмәһез зә.
Уның күзе тыуғанда ук һөрмәләнгән,
Керпектәре йым-йым итә һөрмәһез зә.

Аланкыуа
Изге намың ишеттениһәм, Аланкыуа,
Йөрәгемдә хиңә каршы сәләм тыуа.
Һөйөп алып, һөйөп барһаң, кыуаныс бар:
Бер зә шикһез Сыңғызһаңдай бала тыуа!

Нам — исем.

Мәрийенбикә

Мәрийенбикә, иренең мәрийен, ауызың уймак,
Мөмкин түгел ул ауыззы үбеп туймак.
Уттан эсе, гөлдән есле косағыңда
Ятһаң ине ауызың үбеп, уйнап-уйнап.

Кәләһфер

Эй, Кәләһфер, көмөш, тимен тырнағыңды,
Кәһәһферзең һабағы, тим бармағыңды.
Баһқан ерең йәшәреп һәм балкып калыр —
Хызыр бабай өшкөргәндер аяғыңды!

Айзарһылыу

Айзарһылыу, маңлай сәсең айзарланған,
Күззәреңдә ғышык быуы кайнарланған.
Был доньяға һин ингәстен, тәңреһенә,
Минән нурлы яраттың, тип ай зарланған.

Изумруд

Изумруд туташ изумруд тезгән муйын буйлап,
Кызыл тамсы тамып тора ирен буйлап.
Күззәренән шаян нурзар ағып сығып,
Ал йөзөнә таралалар морон буйлап.

Алмагөл

Алмагөл, аһ, бешеп еткән алмалы бит,
Иманлы бит, илһамлы бит, аллалы бит.
«Үп!» — тине лә үптермәне, күззән тайзы,
Аһ, сихырсы алмалы бит алданы бит!

Рәбиғә

Рәбиғәнең матур тауышы, моңло назлы,
Назы менән аулап ала ир-шаһбазды.
Һандуғастар уның назын мактап һайрай,
Уның өсөн яраткандыр нурлы яззы.

Ир-шаһбаз — ир-егет.

Гөлбәғидә

Бәғид түгел, гөлдән булһа Гөлбәғидә,
Гөлгә окшай кул вә бармак, тырнағы ла,
Гөл бағында гөл әйәһе кейзергәндер —
Гөлдән теккән өстөндәге күлдәге лә.

Бәғид түгел — алыс түгел.

Сажидә

Сажидә бер кәрамат саз шикелле,
Сазында миллион сәждә аз шикелле.
Кәғбә итеп әйләнәнән әйләнәнән,
Барыбер ул алла кушқан хаж шикелле.

Кәрамәт саз — серле музыка коралы.
Хаж - Мәккәлә ғибәзәт.

Хәзисә

Хәзисәнең исеме өстөндә гөлдәр үсә,
Коштар һайрай, елдәр исә, көлдөниһә,
Яңгырап сыккан йәмле тауыш, коса-коса
Баш өстөндә әруах оса нисә-нисә.

Әруах - рухтар.

Мәғфүрә

Бар ине, аһ, Мәғфүрәне күргән сактар,
Мәхмүр күззән күңелгә рух өргән сактар,
Шул гүзәлдә уйлап-уйлап иштән тайып,
Нисә көндәр ашап-эсмәй йөрөгән сактар!

Мәхмүр - исергән, сихырланған.

Зифа

Зифа туташ, буйың зифа — зелпенеке,
Арка сәсең — сем-кара ял — йылкыныкы,
Сеү, сеү... бакма! Күз уктарың яман сәнсә,
Бер яғыңда тороп торһон — терпенеке.

Зөләйха

Әй, Зөләйха, бер йылмайһаң, исертәһең,
Бер минутта биш туңдырып, биш иретәһең.
Бер як күзең бер як кырын бер генә һал.
Шул вакытта осортаһың, осортаһың...

Фирзәүес

һораһаң Фирзәүесте - фирзәүеслек,
Тәүсифына һүз таба алмай, тиргә төштөк,
Буйы-һыны, кыланышы әйтеп тора:
«Хурзар менән бергә тыузык, бергә үстек».

Тәүсиф - тасуирлау, һүрәтләү.

Асия

Асияның күңел бәхете көзгөнән дә,
һин дә шулай булам тиһең изге бәндә,
Тукһан туғыз мәртәбә алла, тигәс,
Асия, тип кыскырып куй йөз тигәндә.

һажәр

һажәр туташ күктән ергә һижрәт иткән,
Һижрәт итеп, матурлыкка хезмәт иткән,
Нурынан беззе мәхрүм калдырзы, тип
Артынан фәрештәләр эзләп киткән.

Гөлнур

Гөлнур туташ, гөлөң бар бит, нурың бар бит,
Күзеңдә сур, күкрәгеңдә түрең бар бит,
һигез ожмах каршыһында һинең менән Ер мактанған:
«Минең дә бер хурым бар», — тип.

Тупрак

Тупрак беззең анабыз,
Без тупракка балабыз.
Тупрак, тупрак, тупрак!
Күкрәктәге сәнабыз.

Тупрак беззең атабыз,
Без тупракка ятабыз.
Тупрак кәзерен аңламау
Беззең өлкән хатабыз.

Тупрак өсөн яналытк,
Тупракка шәмдәр һалалытк,
Үзебеззең инәбеззе
Үзебезгә алалытк!..

Тупрак башкорт бәхетелер,
Бәхетебеззең тәхетелер.
Тупрак калһа истикбал
Нурлы, раушан, яктылыр.

Тулыр илгә батырзар,
Ак шоңкарзай акындар.
Арысландай айзарзар
Әйләнәп үк кайтырзар.

Тупрак алһак, калабыз,
Бүтәнсә юк сарабыз.
Тупрак китһә, һау бул, донъя,
Өзөлмәктер самабыз.

Сәна - мактау, мактаулы һүз.
Раушан - яктыртыусы, нурлы, асык.

Список № 9

Ошо көндә бер күпер алдында һез - кылдан нәзек,
Куркыныс, бик куркыныс, аһ, китһәгез юлдан язып.

Ул күпер асты тамуктыр, аръяғында - фирдәүес,
Кичһәгез, ух... һиндәй кызык, уңдан азык, һулдан азык.

Һез кисерһез ул күперзән шатланып, рәхәтләнәп,
Тик фәкәт башкорт өсөн булған пыракка атланып.

Башкалар биргән һарык-куйзарға һез атланһағыз,
Ант итәм, йығылып төшөрһөз асқы катка капланып.

Нәрсә ул һеззе тамуктан коткара торған пырак?
Ул пырактыр туғызынсы номерлы списаң — сырак.

Шул номерға бир тауыш, алмаксы бул һан тупрак,
Юкһа тауышың ситкә китһә, йәмле ерзәр әлфирак!

Китһә ерзәр, бел шуны: мәсет китер, мәктәп китер,
Йәмле башкорт ерзәрен сирмеш, урыс қаплап китер.

Ер һиңә, тик ер: донъяң да — ер, һикабың да — ер,
Ерзән айырылһаң, һине һәр кем изеп, тапап китер.

Эй, туған башкорт, әгәр булмаһаң бәдбәхет,
Ерзе һакла, ер косакла, ер һиңә алтын тәхет!

Без туғыз кат әйтәбез: алдаусылар байтак булыр,
«Дин» тиеп, «милләт» тиеп майлаусылар за тал булыр.

Тыңлама, алданма, башкорт, бир тауыш туғызынсыга!
Шул вақыт йөз ак булыр һәм изге күңелең шат булыр!

Һикаб — яза, ғазап.

Был назым Учредительный собраниеға һайлау вақытында Ырымбур һәм Пермь
губернаһындағы башкорттарға листовка сүрәтндә басылып таратылғайны. Өфө губернаһы
башкорттары 9 урынына куйып укырзар. (Ш. Бабич иҫкәрмәһе.)

Олуғ шатлык

*(Башкортостан мөхтәриәте иглан ителеү һәм Каруанһарай кулга алыныу
мөнәсәбәте илә)*

Янғырап, шаулап сыккан шатлык йырын
Фәрештәләр һөйөнөп тыңлаһын.
Шатландырзың тәңрем, һибеп нурың,
Башкортостан халык донъяһын.

Ябраил мәләк, елпеп ап-ак канат,
Осоп йөрөһөн Башкортостанда.
Хәбәр бирһен тиеп: «Булдың азат!
Сыктың йәмле, гәллә бостанға».

Азат булды ғәзиз Каруанһарай,
Азат булды барлык ерзәрең...
Йырлап ебәр һөйөнөп, уйнап курай,
Сыкһын тизерәк шатлык йырзарең.

Теләктәрең алға килүб тора,
Азатлыкка ошбу ғәләмәт.
Инүб тора «дәүләт», кунүб тора,
Киләсәгең якты, сәләмәт...

«Бәхет кызы» матур йөзөн асуб,
һиңә табан көлөп боролдо...
Шатлаң, уйна, һикер ярһып-ярһып!
Күпме шатланһаң да урынлы...

Үләм... Ташам... Тормайым, ашам күккә...
Үкенмәйем инде үлһәм дә...
Үкенмәйем инде тыуған йортка
Күқдин карап көлөп торһам да...

Истикбал

(Оло Башкортостан королтайына килгән вәкилдәргә)

Әсәләмәғәләйкүм, ысын ихластан!
Тулқындар, ташып сығып, баштан ашқан,
Күңелдә балкып янған матур хыял
Зиһендә ләүкә-ләүкә карарлашқан.

Мәрхәбә, ил-азамат, хуш килепһең!
Үзеңде бимазалап көс килепһең,
Йәнеңдә ил бәхетенә шырпы капқан,
Иреклек көкөртөнә ышкылыпһың.

Мәрхәбә, королтайға утлы сәләм,
Мәрхәбә, ил кәдәме - котло кәдәм.
Койоп кит ихлас менән нурлы кәбән,
Башына ултыртып куй котло әләм.

Туғандар, килде донъя хайран булып,
Өүерелде вайран донъя байрам булып,
Ел иҫте, дауыл купты... һалды куйзы
Баскыстың астын-өскә әйләндереп.

Гүмерзең көзө үтте, язы килде,
Бәхеттең һазы китте, һазы килде,
Ялт итеп ерзән сыкты күктән көткән,
Тарихтың күп әсенән «азы» килде.

Һалынды нурзан күпер уткын ярға,
Әйзәгез, шул күперзән алға-алға!
Капуғын һигез ождаһ асып куйып,
Керергә бирзе фарман рәхим алла.

Әйзәгез, форсат тура килгән сакта,
Сит илдәр каруан-каруан йөрөгән сакта,
Ярашмаҫ арыҫланға куянланыу,
Һиғмәтте әүлән-әүлән күргән сакта.

Тилмерә һезгә карап Башкортостан,
Үлемдән уны һаклау һезгә төшкән.
Теләймен, өлкән мәжлес үтһен күркәм,
Һөйөнһөн Башкортостан, Йәшел бостан.

Мәрхәбә, королтайға утлы сәләм!
Мәрхәбә, ил кәдәме — котло кәдәм!
Койоп кит һин мәңгелеккә нурлы кәбән,
Башына ултыртып куй котло әләм!

Мәрхәбә - хуш килдегез.

Башкортостан

Арысландар үз ерен
Залимдарзан таптамас,
Таптаймын тип атлаһа,
Башкорт каны атлатмас.
Ил өстөнә сапкан яу
Башкорт йәнен какшатмас,
Бысрак табан астында
Башкорт намысы ятмас.
Башкортостан — гөлбостан,
Сөнбөлөстан, нурбостан,
Шунда тыуған, шунда үскән
Башкорт атлы арыслан!
Башкортостан баксаһы —
Арысландар торған ер;
Арысландар бабаһы —
Каһармандар йөрөгән ер;
Каһармандар кәүзәһен
Косаклаған, күмгән ер;
Хәләл кәндәр шәүләһен
Күккә тәрсим кылған ер.
Башкортостан — гөлбостан,
Былбылстан, нурбостан,
Шунда тыуған, шунда үскән
Башкорт тигән арыслан.
Башкорт халкы тарихта
Ғәйрәт менән фаш булған;
Киң иреkkә ашкынған
Күңелдәге ташкындан;
Һәр вақытта намысын
Үз башына баш кылған;
Тыуған илен һаклауға
Үзе булған таш курған.
Башкортостан — гөлбостан,
Рәйханостан, нурбостан,
Шунда тыуған, шунда үскән
Башкорт улы арыслан.
Көслә намыс, ташкын йән
Торзо, тағы калкынды;
Тағы башкорт халкында
Иске ялкын балкыны.
Мең йәһәннәм тыузырыр
Бер башкорттоң ялкыны;
Миллион ожмах яратыр
Бер Уралдың алтыны!
Башкортостан — нурбостан,
Рәйханостан, гөлбостан.
Шунда тыуған, шунда үскән
Башкорт улы арыслан.

Уралкайзың асты алтын,
Өстө шиғыр, үзе нур;
Киләсәктә был ергә
Хозай үзе кызығыр;
Фирзәүестәр төзөлөр,
Әлуан нигмәт тезелер;
Күкте ташлап мәләктәр,
Был ерзәргә гизенер.
Башкортостан — йәмбостан,
Илһамстан, шиғырстан,
Шунда тыуган, шунда үскән
Башкорт намлы арыслан!

Кыуан аңлап, эй, Ватан,
Без аңланык хәлеңде;
һине һалып кулбашка,
Без йөкләнек гәмеңде.
Ғәреш әглә өстөнә
Мендерербез даныңды;
Без фидаи һинеңсөн —
Йәшәтербез намыңды!
Башкортостан йәшәһен,
Сөнбөлөстан йәшәһен!
Шунда тыуып, шунда үскән
Арысландар йәшәһен!

Тәрсим кылған - һүрәтләндергән
Әлуан нигмәт - төрлө ашамлык-әсемлек
Ғәреш әглә - юғары кимәлгә.

Байрам

Байрамкайың, башкорт, котло булһын
Шатлык менән тулһын йөрөгән;
Бер аллаңдан һора изге көндә
Қабул кыл тип башкорт теләген.
Теләй күрең, юсык кустыларым,
Башкорт халкы бәйзән сыкһын тип,
Ирек алған иркен далаһыңда
Кыуанысмән байрам итһен тип.

Һау бул, байрам

Бәлки, һез байрам бөгөн тип һөйөнәһегезер шау килеп,
Уйламайһығызмы ватанды сапты мәлғүн яу килеп,
Қан туфаны илде басты, донъя шашқан сак хәзер,
Инде һуң байрам яһап, мөмкинме булмак шад хәзер!..
Бел, туғанкай, был ауырлык көндәре узмақ борон,
Был «кызыл мәлғүн» яуы көлдәй булып тузмақ борон,
Безгә сын байрам да юк, сайран да юк, сын туй за юк,
Қиң, матур илкәйзе һақларзай бүтән уй уйза юк.
Ал корал, бар, кит фронтка!.. Ит ләғиндәрзе мәхү!
Теш кысып торһон әле барлык уйын, көлкө, ләһү!
Хуш, оло байрам, иңән бул, каршы киттек яуға без,
Шат қауыштырһын икенсе килгәнеңдә аллабыз.

Мәхү - юк итеү, кырып ташлау
Ләһү - күңел асыу, уйын көлкө

Ғәскәр маршы

(«Эскадрон» көйөнә)

Тайырбыз без Ватан фарманына,
Ысын ихлас биреп, баш ороп;
Туған илебеззең корбанына
Йәнде-тәнде һөйөнөп тапшырып.
Илебез түшәк, еребез карауаттан,
Кары-бозо эсе юрғандай;
Түземлебез батыр Салауаттай,
Күкрәк ғәйрәт менән тулғандай.
Утлы беләк беззең утын якһа,
Кибер төслө өлкән диңгез зә;
Ныклы беләк беззең уғын атһа,
Тейер төслө Сулпан йондозға!
Без йөрөйбөз илде һаклайбыз тип,
һакларбыз һәм Башкортостанды;
Тураклайбыз, илде таптайбыз тип
Каршы килгән яуыз дошманды!
Илкәй өсөн сыкһын ғәзиз йәндәр,
Кунһын шәһит рухтар талына;
Хәләл ергә акһын хәләл кандар,
Бабайзарзың каны янына.
Беззең ғәскәр, әйзә, алға марш!
Тетрәп торһон ер-күк, асманы.
Без арыслан, без бит һәм юлбарыс,
Яңы Башкортостан ғәскәре.

Ғәскәр доғаны

Яһу аллам! һинән һорап ярзам,
Ярһып йөрөйөм үлем ауызында.
Үлһәм, шәһит булһам, канлы кәүзәм
Балкып йөзһөн ожмах хауызында.

Айа, ғафур, айа, раһман рәһим!
Рәхмәтеңдән ситкә кайырма!
Куркытмаһын мине шайтан ражим,
Нык имандан мәңге айырма!

«Тау әйәһе» тәңрем, таштарыңдан
Беләгемә каты ныклық һал!
«Ут әйәһе» тәңрем, уттарыңдан
Йөрәктәргә үтмәс утлык һал!..

Диңгеззәрзе сайкап тулкынлаткан,
Әй, көзрәтле «диңгез батшаһы!»
Тулкынланып мин дә дәрәт-ғәйрәттән,
Диңгез кеүек күкрәк какһамсы!..

Раббым, һиңә һығына Башкортостан,
Ишет мазлум башкорт аһтарын!
Кан болото китһен инде өстән,
һалсы рәхмәтеңде, ғаффарым!..

Намыс өсөн, тәңрем, йәндән кисәм,
Килтер вәғәзә... Көзрәт кулың бир!
Башкортостан иҗән кала тигән,
Бер йәнемә миллион үлем бир!

Гаффар - кисереүсе, гонаһтарзы ярлыкаусы.

Дошмандар

Тыш яктан йылмаңлап, дошмандар
Төшкәндәр без төшкән юл менән;
Языклы, ләғнәтле кул менән
Без коскан баланы коскандар.

Алданма, ак күңел башкортом,
Юлатма йыланды куйыныңа;
Һарылып мөлғүндәр муйыныңа,
Башыңды мөһйөрзәр акырттып.

Куя тор киңлекте, аклыкты,
Кара бул, зәһәр бул дошманға;
Сер бирмә һыналған куштанға,
Башыңа бетеү кыл һаклыкты.

Шәфкәтем

(Йөрәгем бүләге)

Алланың киң рәхмәтенә тиң минең киң шәфкәтем;
Күрһәтә шул шәфкәтем ләззәт итеп ер ләғнәтен!
Күкрәгемдең михрабында ултыра шәфкәт яндырып,
Нурлы шәфкәттән яралған бер мәләктән саф катын.

Әсе шәфкәттәр түгә ул бәгеремә, көн-төн илап,
Балкыта күңелемде шәфкәттән бизәктәп, ынйылап.
Һүндерер ләза утын күңелемдә шәфкәт йәштәре;
Бар зобанизар оялғандан торорзар кул биләп.

Кил, йылан, кил, миндә үс юк, һис куркма, кил дә сак!
Ажғырып кил, сак мине, минән һиңә әсе косак.
Сак мине, кил, теләһәң, дәһшәт, зәһәр, ләғнәт менән,
Ләғнәтенде илатырмын миң, һөйөп шәфкәт менән.

Мин сызармын - кил, туған, бажаң менән һук, ор, йәнес;
Мин көлөрмөн - төрт озон һөңгөңдә, күкрәкте сәнес!
Ул озон һөңгөң осон күкрәк үбер, һөйөнөп кабыр;
Күз йәшем һөңгөңдә канды ялап, ергә тамыр.

Күз йәшемдән канлы һөңгөңдә кызыл нур ялтырар;
Кулдарың киң шәфкәтем каршында тетрәп калтырар.
Ергә тамған күз йәшемдән илгә балкыр күксәсәк;
Ул сәсәктәр күккә оскан йәнемә йәм һирпәсәк.

Таш бәгер, кил, минән ал атқан ташыңды аш итеп,
Выжданыңды нурлар ул — бәгерәңдә йөрөт алмас итеп...
Даръя төслә киң, тәрән, төпһөз, офокһоз шәфкәтем;
Ул юйыр барлык залымдың золматын һәм вәхшәтен.

Ләза — тамук, йәһәннәм.

Салауат батыр

(Үз көйөнә)

Салауат нисә йәшендә?
Йәшел бүрке башында...
Халык йырынан

Салауат кандай бәһлеүән?
Салауат кандай бәһлеүән?
Даусан, яусан бәһлеүән,
Еңелмәүсән бәһлеүән.
Салауат тиңһез арыслан,
Салауат тиңһез арыслан,
Арысландай алышкан,
Уғы алған алыстан.
Салауат - Урал балаһы,
Салауат - йөрәк кәғбәһе,
Ерзә әнүәр кәүзәһе,
Күктә зәңгәр шәүләһе.
Салауат даузы кайтарған,
Салауат яузы айқаған,
Ҙылысы таузы ақтарған,
Тауышынан күл сайкалған
Салауат — йәнле шәжәғәт,
Салауат мәңге сәләмәт,
Ҙаны безгә аманат,
Килтермәбез яманат!

Кәғбә - тоткан юл, максат.
Әнүәр - нурлы.
Шәжәғәт - батырлык.

Ҙаһарман

Әмир Ҙарамышев

(Мәрхүмдең кәберендә һөйләнде)

Бөгөн безгә ни булған?
Күңелебез ник ҡырылған?
Йөзөбөззә ник тағы
Үлгән хәсрәт терелгән?

Терелгәндең сәбәбе:
Бер аяулы ир үлгән!..
Ул аяулы кем ине?
Әмир тигән ир ине.

Башкорт күген яқтырткан
Аз йондоззоң бере ине.
Ју өҘтөнә атылһа,
Куйға сапкан бүре ине.

Ҙәскәр йыйнап, баш булып,
ЈҘтағаны таш булып,
Ут әсендә ут йотоп,
Нисә көндәр ас йөрөп,

Дошман жуын кырғанда
Күкрәгендә сир ине...
Шул сирендин үлгәндә
Етенсе август көнө ине.

Алдыбызза ниндәй тән?
Кәлбебеззә ниндәй гәм?
Түбәмебеззә әйләнәп
Осоп йөрөгән ниндәй йән?

Алдыбызза ир тәне,
Кәлбебеззә ил гәме,
Алды тәкдир арадин
Тағын да бер иркәне!..

Йәнен уның әйтәйем:
Йән түгел ул — намыстыр,
«Әмир» тигән бер исем
«Намыс» тигән тауыштыр.

Йә илаһым, Әмирзә
Йәннәтенә кауыштыр!

Әй, Әмирйән, ил өсөн
һүнгән шәмдең бере һин.
Кара гүрзә ағартып
Ингән йәндең бере һин.

Анаң һөтөн анаңсөн
Имгән йәндең бере һин,
Бәхетле һин — үлмәнең:
Ил күңелендә тере һин!..

Сәсәкләрдин һөйөнгән,
Шишмәләрзә койонған,
Дошмандардин йән һахлап,
Тауға-ташқа һыйынған.

һин бер батыр ир инең
Илең өсөн көйөнгән...
Яткан ерзән калкытқан,
Намыс йөзөн яктыртқан,

Кая таузар башында
Януб торған кәндилдәй;
Каһарманлык аңкытқан,
Ғәйрәт берлән дан тотқан,

Үрзән кырға һикереп,
Оса сапқан дөлдөлдәй,
һин бер асыл ир инең
Ил бәхетенә ант иткән!..

* * *

Осто Әмир асманға,
Тағы байрам дошманға,
Тағы кайғы, тағы зар
Моңло Башкортостанға.

Көйөнһәк тә без бында,
Рәхәтгә ос һин унда!..
Беззән сәләм ирештер
Ғабдулла һәм Ғимранға!..

Сәләм һезгә, өс корбан!
Әмир, Ғабдулла, Ғимран;
Йәнегез физә иттегез
Башкортостан ғишкындан.

Өсәү бергә йөрөгөз,
Нур әсенә сумығыз!
Фәрештәләр ғәскәре
Төзөп безгә килегез!

Атланып ак пыракка,
Остогөз һез йыракка,
Қалағыз тик йөрәктә
Мәңгелеккә үрнәккә...

* * *

Урынығыз түрзән яһалһын,
Уңай булһын артығыз!
Мәңге рәхәт йәшәһен
Күп интеккән халқымыз!

Корбан байрамы мөнәсәбәте менән

1
«Уғлынды сал, аяа Ибраһим», — тип,
Ишетеп күктән хактың ауазын,
«Бисмиллаһи раһман рәһим», — тип,
Ышкый Исмәғилдең боғазын.

«Куй, илама, атай... Мин тыныс, шад...
Хак ризаһын ал!» — ти Исмәғил.
Изге ата ышкый... киһмәй бысақ,
Гүйә, ялап тора Ябраил.

Кинәт яңғырай тауыш: «һөйәкле кол,
Изге Исмәғилде коткар, — ти,
Улың урынына корбанлык кыл —
Ебәрелде күктән қускар», ти.

Хозай хакы әсен ғәзиз улын
Корбан қылмақ булды Ибраһим.
Оло пәйғәмбәрзең изге күңелен
Үрнәк қылды безгә ул рәһим.

Иле өсөн башкорт, Ибраһимдай,
 Корбан итә үзен, балаһын.
 Батыр балалары, Исмәғилдәй,
 Иле өсөн ташлай анаһын.

Кыуан, башкорт, кыуанып хакка буйһон,
 Ил бәхетенә багла билеңде.
 Алғы көнгә гәмле туйың өсөн
 Кыуанып уззыр барлык кыйынды.

Кыуанып көт, хактан һуғып сәғәт,
 Биргән корбан кабул булғаның,
 Зәңгәр нурзар һирпеп, Ябраил мөләк
 Маңлайыңдан һыйпап торғаның.

Курайкайға

Һызғырт, курай, үткән кайғыларзы,
 Өззөрт, курай, йөрәккәй кылдарың;
 Һиззерт, курай, кайнар тойғоларзы,
 Һөйзөрт, һөйләп башкорт моңдарың,
 Һөйлә һакмар, Яйык, Ашказарзы,
 Һөйлә йәмле Урал буйзарың;
 Һөйлә ожмах кеүек сәхрәләрге,
 Йәйелеп яткан йылкы, куйзарың,
 Һөйлә йәйләүзәрзә йәйзе йәйләп,
 Кырзан кырға күсеп кунузы;
 Һөйлә кашмау кейеп, селтәр бәйләп,
 Кырза йырлап йөрөгән һылызы,
 Һөйлә елберләгән таллыктарзы
 Шылтырап аккан шишмә буйыңда;
 Һөйлә күбәләктәр, бал корттарзы
 Уйнап оскан сәскә куйыңыңда.
 Һөйлә тарихыңдан, язларыңдан,
 Һөйлә канлы башкорт болаһың;
 Һөйлә олатайзар, хәлдәренәң,
 Йәрәш, торош, заңың, йолаһың...
 Быуын-быуын ғүмер Башкортостан
 Һуғарылды кара кан менән;
 Сыктык кара көстән канды эскән,
 Һуғарылһын инде йәм менән!
 Југир ирзәребез нисә заман
 Ак тирмәлә кылыс кайраны;
 Шалтыр-шолтор сыңлап һауыт-һайман,
 Өстәбеззә һөңгө йинаны.
 Нисә заман, бахыр курайкайым,
 Ғазраилдың йырын йырланың;
 Күпме кыйын күреп, күпме вайым,
 Үкһеп-үкһеп өзәләп иланың.
 Килде заман, инде шатлан, курай,
 Йәмле тауышың илгә яңраһың!
 Кыуанып китһен урман, сәхрә, туғай,
 Буз турғайзар кыуанып һайраһың!
 Уйна, курай, күктән йәм шаулаһың,
 Нур йинаһың баштар өстөндә!

Йәм яктыһы юйһын кан шәүләһен,
Гөлдәр үҫһен таштар өстөндә!
Күкрәтеп, геүләп, һайрап, өзләп,
Килде, курай, уйнар мизгелең,
Якты уйзар һалып, дәртен күзһап,
Күккә ашыр йөрәктәр һизгерен!

Күзеңде ас

Күзеңде ас, егет, бул каһарман,
Зәһәр сәсеп ажғыр, кәһәрлән!
Күр, илеңде ялмап һәр яғынан
Дөрләп янып килә йәһәннәм.

Йәһәннәмдән кайнап, ташып, күпереп,
Калкып тора уттан болоттар,
Сабый бала төслә ярһып, үкереп,
Ерзә илай меҫкен өмөттәр.

Ялкын һибеп, кызыл күмер сәсеп,
Ут ямғыры яуа, бөркөлә.
Йәһәннәмдән сыккан убыр карсыгк,
Ерзе йотам, тиеп елкенә.

Болот ситтәрендә йылан-саян,
Ялкын сәйнәп тора, асылынып.
Шуны күрмәс өсөн шәфкәт-иман
Әллә кайза ята йәшеренеп.

Зобанизар һелтәп гөрзәй сукмар,
Болоттарзы бутай, куйырта,
Ут эсенән сүпләп вәхши коштар
Беззең өскә үлем ырғыта.

Һарыла ергә ялкын һәр офоктан,
Ут һурыла, донъя курыла.
Өйөрмәләр яһап кызыл уттан,
Әжәл шайтандары өйөрөлә.

Саф һауаны ялкын ашап төшә,
Ут һулайһың һауа урынына,
Йәнә ялкын төшә, йәнә оса,
Йәнә кайнай, йәнә урғыла...

Мәңге һүнмәс, ахыры, был йәһәннәм,
Һаман яныр, һаман кыззырыр.
Ғәзиз илен һинең, әй, каһарман,
Һаман ауыр көндәр уззырыр.

Һис кайғырма, шатлан әүәлгесә,
Бәхет еңер әле, иншалла,
Йәһәннәмдәр аша узмайынса,
Ожмах табырбыз тип ышанма!

Көтмәстән

Уйламастан, көтмәстән,
Шәйләмәстән-нитмәстән:
Башкортостан буйында,
Урманында, кырында,
Үзәгендә, һыртында,
Култыгында, сокоронда,
Тау астында, өстөндә,
Күкрәгендә, түшендә;
Туғайлыкта, шырлыкта,
Кайынлыкта, таллыкта;
Һыу буйында, йылғала,
Камышылыкта, күлдәрзә...
Бик кинәттәй, көтмәстән,
Бер зә һизмәс нитмәстән
Булды бик зур үзгәреш,
Йәмле шатлык, кузғалыш:

Кибла яктан ел иште,
Тулкынланды күл өстө;
Бар ағастар шаулашты,
Сәләмләште, һаулашты;
Һөйөнөп торзо үләндәр,
Йәшел бәрхәт сирәмдәр;
Гөл-сәсәктәр асылды,
Хуш естәре сәселде;
Тау буйзары алланды,
Бер илаһи йәмләнде...
Туғайлыктар йәшәрзе,
Нур бизәнде, яһанды;
Урман әсе гөрләне,
Япрактары йырланы;
Һыузар шарлап көлдөләр,
Таштар уйнап йөрөнөләр;
Урал тауы һөйөндө,
Өстөнә нур койолдо;
Фәрештәләр төштөләр,
Урал өстөн костолар,
Кыр байрамын күрзеләр:
«Был һиндәй туй?» - тинеләр.
Яуап килде сәманан,
Кадир мотлак алланан:
«Башкорт халкы терелде,
Терелеү суры өрөлдө...»
Фәрештәләр һөйөнөшөп
Йырлап киттеләр осоп:
«Башкортостан йәшәһен!
Башкорт күрһен сафаһын...»

Кан шәүләләре

Күп зобанизар иҗәһез канлы арба тарталар,
Арбалар, уттан вә гөрзөйзән яһалған тәртәләр.
Йөз һытылған, тештәр ыржайған, кара көйгән ирен,
Күз төбөндә кап-кара кандан ойошқан арпалар.
Күр ана: астар ашайзар, гүр казып, серегән мәйет,
Һиҗкәнә йән, сиркана тән һәм сымырлай аркалар.
Күр ана: инсан башынан тау өйөлгән — баш тауы!
Як-яғында ябырылып осмакта козғон-карғалар.
Ерзә кан, кандан томан, күктә эленгән канлы кул,
Канлы кулда кан тамып торған кот оскос балта бар.
Кан томанында йөзә мәнфүр үлем һифриттары,
Бары ла капқан ауызына шомло үләкһә-мәйтәләр.
Һәр офоктан урғылып, кайнап сыға утлы төтөн,
Борола-һарыла ажғырыл, шунан йыландар калкалар.
Ул сыйылдайзар колакта бихисап ен шымсыһы:
Алғы көндән куркыныс, зур фажигә аңғарталар.
Күрһәтә мең төрлө төс, мең төрлө эш бер лахзала,
Ләүхелмәһфүздә тезелгән серле, тылсым карталар...

Зобани - яндырыусы, кан әсеүсе.

Мәнфүр — нәфрәтле.

Мәйтәләр - мәйеттәр.

Лахза - күз атыл йомғансы.

Ләүхелмәһфүз - дини легенда буйынса, кешенең кылған эштәрен язып бара торған кенәгә.

Йән

Аһ, йәнем, ник күктә кабынып, йәмгә табынып торманың?
Ник шиғырзан таж кейеп, илһамға ялынып йөрәмәнең?

Ник күгәрсен төслө гөрләп, тик яһап нурзан оя.
Торманың ник нур эсендә мәңге йырлап мәдһиә?

Ник мәләктәй йөрәмәнең, ап-ак канат елпеп осоп?
Аңкытып йәннәт есен, һирпеп шиғыр, һирпеп һишык?

Йәнкәйем, асманды ташлап, ергә индең ни өсөн?
Йәмде ташлап, ғәмгә сумдың тәнгә керзең ни өсөн?

Уйланыңмы, ерзә лә мин нурға койонормон, тиеп?
Йәм койормон, йәр һөйөрмөн һәм дә һөйөлөрмөн, тиеп?

Уйланыңмы, хәр йәшәрмен, тип бәхетһез ерзә лә?
Ник ябылдың һуң, улайһа, «тән» исемле төрмәгә?

Сык, йәнем, тән зинданынан, күккә ос, йәмлән йәнә,
Ергә төшһөн ал шәфәктәй алланып шәүләң генә.

Без

Без үзебез - башкорттар,
Күп ырыуға баш йорттар
Беззә гәүһәр, беззә йәүһәр,
Беззә һәр бер ашлыклар.

Беззә тиңһез сәхрәләр.
Сәхрәләр — ожмах улар;
Унда гөлдәр тирбәһәп,
Йәмләһәргә сакыралар.

Унда коштар һайраша,
Күлдә камыш шаулаша.
Камыш буйы әрүшә,
Тамаша, әй тамаша.

Беззә калын урмандар,
Беззә данлы Урал бар;
Урал асты алтындыр,
Өстә — шәфкәт балкыйзыр.

Һизен, башкорт, бәхетәңде,
Төшөн, башкорт, атыңды;
Күрер өсөн тәхетәңде,
Истикбалың алтынлы.

2 Гинуар көнө

Бөгөнгө көн мин тыузым,
Иламайса, тын тыузым;
Истиғадтан, зәканан, —
Һәр кайһынан кәм тыузым.

Гүмерем үтте бикарерәк,
Буш ел кыузым да кыузым;
Тыузым, үстем, зур булдым,
Ник яралдым, ник тыузым?

Истиғад - эшкә яраклылык.
Зәка - зиһен, акыл.

Килтер

Тәрилкәгә күмәсеңде өйөп килтер,
Бабич ағай, ашап бөтөр, тиеп килтер;
Килтергәндә йырлап килтер, бейеп килтер,
Шәйех ағай ашаһын, тип, һөйөп килтер.

Язғы йыр

Ултырзым мин таузың күкрәгенә,
Йырзар язам, елкәй, исмәй тор.
Шишмәкәй, тын, акрын... сеу, шаулама,
Үткән ғүмерем, искә төшмәй тор.

Сылтырап аккан шишмә буйзарында,
Аһ, мин йөрөнәм былтыр кем менән?
Шул сактарзы, шишмә, алып актың,
Калдым һыкрап ауыр моң менән.

Йырзар язам таузың күкрәгендә,
Зинһар, тимен, елкәй исмәй тор.
Йомол, гөлкәй, йомол бер минутка,
Минең күззәремә төшмәй тор.

Аһ, сәскәләр, былтыр һеззе өзөп,
Кемдең күкрәгенә казаным?
Кемгә қазап, кемгә моңло карал,
Күззәренән яуап араным?

Ни тине ул күззәр, эй, сәскәләр,
Күрзегезме серле күззәрен?
Кем ине ул, тетрәп хозурында,
Ак кулдарын һорап, тезләндем?..

Йырзар язам таузың күкрәгендә,
Көзрәтле ел, акрын, исмәй тор,
Һандуғаскай назлым, куй, һайрама,
Һайрап, йәш бәгеремде кишмәй тор.

Исеңдәме, былбыл, үткән язза,
Һин һайраған ағас төбөндә,
Кем ине ул шунда, косағымда,
Ай балкыған яззың төнөндә?

Котло булһын айлы төндәр, тиеп,
Һин бит беззе котлап һайраның,
Һин бит шунда һикереп ботак һайын,
Куныр өсөн урын һайланың.

Һин инең бит уның күкрәк серен,
Һайрап-Һайрап, миңә белдергән,
Ул кайнаткан минең күкрәк йырын,
Һайрап-Һайрап, айға мендергән.

Кем ине ул шунда ай битенән
Минең йырзарымды укыған?
Кем, тирбәтеп, минең күкрәгемдә
Уйнап торзо таңда йоконан!..

Йырзар язам таузың күкрәгендә,
Тау күкрәге серем белһен, тип;
Гөлдәр һирпеп язған йырзарымды
Күкрәгендә һаклап торһон, тип.

Тыңлағызсы, коштар, йырзарымды,
Тыңлаһағыз, һезгә йырлармын,
Һез һайрарһыз, ә мин тыңдармын,
Тыңлап, үкһеп-үкһеп илармын.

Араным - эзләнем.

Большевиктар менән килешеү туралы башкорт халкына көйлә хитап

1

Башкорт халкы, һиңә бер һүз әйтәм,
Минең әйткән һүззе тыңлаһаң,
Зәки һеззе һаткан тигән һүзгә
Ышанмаһың, алыот булмаһаң...

Уйыңа ла алма, башкорт булаһаң,
Әхмәтзәки беззе һатыр тип!
Көрһән үбеп Зәки гәһед иткән,
Уйлай күрмә антын тапар тип.

Башкорттағы намыс, иман менән
Ярһып тибә Зәки йөрәге,
Кодак асма дошман коткоһона!
Зәки — Башкортостан терәге.

Башын һалып Зәки эшкә кергән
Йәтим Башкортостан бәхетенә,
Валлаһи, ул һатмаһ тыуған илен
Донья аксаһына, тәхетенә...

Ышан, ышанһандай бер аллаңа:
Зәки һинең садык уғылың!
Утка бешер Зәки, һыуға төшөр,
Әммә һатмаһ намыс - күңелен!

Большевиктар менән ул килешһә,
Иде коткарам тип килеште,
Уйлай күрмә, һиңә улай булгас,
Дутов яклы булып һуғышты?

Дутов яклы булдык шуның өсөн,
Дутов беззе яклап йөрөгәнгә,
Мин дә һеззең кеүек һуғыш кылам
Королтайзы яклап, тигәнгә.

Дутов яклы булдык шуның өсөн,
Дутов безгә корал биргәнгә,
Кәрәк кәзәр азык, кейем, акса
Тағы биреп торам, тигәнгә.

Дутов яклы булдык шуның өсөн,
Дутов халык яклы булғанға,
Барлык королтайсы социалдар
Дутов яклы булып йөрөгәнгә.

Дутов яклы булдык шуның өсөн,
Большевиктар тапап килгәнгә.

«Красный гвардия», сиктән сығып,
Асқан, киҫкән, ватқан, қырғанға.

Кайһыбыззы бикләп төрмәләргә,
Кайһыбыззы наһак атқанға,
«Красный гвардия» вәхшәтенән
Башкортостан канға батқанға.

Башкорт намысына бысрак ташлай
Юрый кайбер битһез, иманһыз.
Әйтә улар: «Дутов яклы булып,
Кара бысрак юлды қуғанһыз».

Ауызы яман котко һалғанлыктан,
Дошман булды безгә большевик.
Шул сәбәптән Дутов яклы булдык
Әммә уға сындан каршы инек.

Бына хәзер донъя алмашынды,
Һәр эш түңкәредде асылына;
Без қушылдык якты, хөрлөк якка,
Дутов кайтты кара нәселенә.

2
Без қушылдык қызыл тарафына,
Қызыл беззең яклы булғанға,
Азат Башкортостан йөмһүрлеген
Таныйым тиш хуллап торғанға.

Без қушылдык қызыл тарафына
«Красный гвардия» бөткәнгә,
Большевиктар эште рәткә һалып,
Асыл юлдарына сыкқанға.

Без қушылдык хәзер қызылдарға,
Беззең өсөн лайык шул булғас.
Ниңә қушылмайык қызылдарға,
Күптән көтөп торған юл булғас?

Ниңә без қасмайык ти шул Дутовтан
Дутов юртып киткәс уң яктан,
Ниңә ярашмаҫка большевик менән,
Беззең һукмак киткәс һул яктан?

Большевиктар әйтә: был донъяла
Ярлы халык хөкөмә йөрөһөн, тип,
Ярлы эшселәрзең хас дошманы
Буржуйзарзың тамыры короһон, тип.

Дутов, Колчак әйтә: эш башына
Алтын тажлы батша менһен, тип,
Батша менеп, һаман Николайзай
Ярлыларзың канын имһен, тип.

Большевиктар әйтә: коллок бөтһөн,
Ярлы халык рәхәт йәшәһен,
Ирек көнә тыуып был донъяға,
Тигез якты көндәр яһаһын.

Дутов, Колчак әйтә: закондарзы
Бай-бетсәләр язып торһон, ти.
Ярлы эшсе халык әүәлгесә
Бай-бетсәгә хезмәт қылһын, ти.

Большевиктар әйтә: нәсел-нәсәп,
Түрәлектәң бото бер тин, ти.
«Калын елкә» менән «ярылған қул»
Көнқүрештә булһын бер тин, ти.

Дутов, Колчак әйтә: ергә, күккә
Хужа булһын фәкәт урыс, ти,
Мосолмандар һаман изелһендәр,
Урыстығығы ғына дәрәс, ти.

Большевиктар әйтә: һәр бер илгә
Камил мөхтәриәт бирелһен!
Һәр бер ярлы, мазлум, изелгән ил
Мөхтәриәт алһын, терелһен!

Дутов, Колчак әйтә: вак милләттәр
Мөхтәриәт ала күрмәһен!
Батша кулы астында ғүмер һөрәп,
Буржуаздар йырын йырлаһын!

Уйлап кара, башкорт, акылың менән,
Кайһы тараф һиңә хәйерле?
Анау төрә яман Дутовтармы?
Әллә большевиктар хәйерле?

Бер зә шикһез һиңә акылың әйтер:
Большевиктар юлы хәйер, тин,
Йәнең теләр шунда: әй, хозайым,
Дутовтарзан мәңге айыр, тин.

Ни әйтерһең икән инде миңә
Әхмәтзәки һине һатқанмы?
Әллә яман юлдан алып сығып,
Яңы, якты юлды тапқанмы?

Һин әйтерһең миңә: динәң булһа, —
Юк, һатмаған икән, — тиерһең,
Башкортлоктоң изге, зур намысың,
Юк, аклаған икән, — тиерһең.

3

Бер без генә түгел, бик күптәрзе
Ышандырзы Дутов бер сакта,
Себер яктан залим Колчак сыжжас,
Қушылды ла китте Колчакка.

Дутов төсөн аскас, халык жуы
Большевикка барып қушылды.
Дутов, Колчактарзың юлын күреп,
Чехословактар за бошондо.

Каныбыззы бикәр коймайбыз, тип,
Чехословак һуғыш ташланы.
Батша ултыртырға килмәnek, тип,
Өйзәренә кайта башланы.

Колчак сыгккас, Дутов серен аскас,
Барлык социалист-партия
Изге ихтиладдың хөрмәтенә
Тағылдылар кызыл артына.

Шулай итеп, Дутов, Колчактарзан
Халык күңеле һаман һыуынды.
Был икәүгә каршы һуғыш өсөн
Кызылдарға барып һыйынды.

Ике залим, ситтән ярзам һорап,
Союзникка атты күззәрен.
Союзниктар: «һезгә ғәскәр юк», тип
Аңлаттылар һуңғы һүззәрен.

Шул сәбәптән хәзәр Дутов, Колчак,
Белмәйем инде, ни хәл итерзәр.
Ни хәл итһен инде: мәғлүм хәлдәр —
Тиззән йәһәннәмгә китерзәр.

4

Башкорт халкы элек, аңламастан,
Ғәкес инкилапсы, тинеләр.
Батша ултыртыуға теләй торған
Кара көстәр яклы, тинеләр.

Белһен улар беззең, башкорттарзың,
Ғәкес инкилапсы түгелен.
Укыһыңдар башкорт тарихтарың,
Шунда күрер башкорт күңелен!

Шунда күрер: башкорт борондан ук
Инкилапсы булып килгәнен,
Залим түрәләргә башын бирмәй,
Ирек өсөн һуғыш кылғанын.

Белеп торһон: беззәр борондан ук
Кара көскә яман каршы инек,
Беззең үткәндәге каһармандар
Заманына күрә большевик!

Беззең Абыз, Акай, Салауаттар,
Караһакал, Айзар, Күсемдәр —
Былар бары ла кара көскә каршы
Һуғышып үлгән алтын исемдәр!

Ирек өсөн, азат илкәй өсөн
Борондан ук килдек кырылып.
Урыс менән нисә, нисә йылдар
Һуғышып барып көскә бирелдек.

Урыс кыскас беззе шытырлатып,
Мәлиәттән сыктык, изелдек.

Ер тарайзы беззең, ил карайзы,
Әзәм күрмәгәнде без күрзек.

Инде бынау форсат вакыт килгәс,
Башкорт халкы йоклап ятһынмы?
Иле өсөн һуғышып шәһит булған
Олатайзар исемен һатһынмы?

Юк, һатманы башкорт иске исемен,
Атылып килеп сыкты майзанға!
«Мин — башкорт!» — тип шунда һөрәнләгәс,
Мәғрур халык калды хайранға.

Уйлай ине улар башкорт халкын
Үлем иҫсереклеге тоткан тип,
Йәмле ерен уның урыс баһқан,
Башкортлоғон татар йоткан тип.

Бушка сыкты барлык яуыз фекер,
Башкорт халкы үзен танытты.
«Азат Башкортостан» тыуын алып
Кара көскә каршы калыкты.

Ирек коло башкорт, шулай булғас,
Дутов, Колчак яклы булырмы?
Аяк-кулын бәйләп, үзен-үзе
Кара көскә тотоп бирерме?

Мәңге бирмәс башкорт һәм бирҙермәс
Иле өсөн янған һағышы!
Үлһә үлер гәзиз ере өсөн,
Әммә тере калыр һамысы!

5
Узаманым, кустым, аһһакалым,
Олатайым, апам, инәйем,
«Ыһанмағыз доһман һүзенә!» - тип
Кайта-кайта йырлап көйләйем!

Дутов залимдарзың ялсылары
Һеззең арағызза йөрөрзәр,
Һеззе алдап ауға төшөрөргә
Төрлө киәфәткә керерзәр!

Улар кара шайтан булһалар за,
Йөрөр тыштан якшы күренеп,
Һеззе кызғанғандай һүззәр һөйләп,
Фәрештәләр һымак кыланып.

Колак аһма, башкорт, күркытыуға,
Наһмаз-һиязыңды кыла тор.
Иҫәнлеген теләп ирзәреңдең,
Әштең аһырын көтөп тора тор.

Фетнә һалып йөрөгән шайтандарзы
Хөкүмәткә тотоп килтерең,
Кулға төшкән Дутов ялсыларын
Әһ тизермәй әшен бөтөрөң!

Башкорт халкы! һиңә һүзем ошо,
Баштан-аяк ихлас тыңлаһаң,
Зәки һине һаткан тигән һүзгә
Ышанмаҫһың, алыот булмаһаң.

Йырсығыз Шәйехзада
1919 йыл, 25 февраль. Темәс.
"Темәс башкорт шуралар йәмһүриәтенең матбуғаты".

Ғәһед - ант.
Садыйк - тоғро.
Йәмһүрлек - республикалылык.
Мөхтәриәт - ирек, азатлык.
Ихтилад - сыуалыш.
Ғәкес инкилапсы - революцияға каршы.
Мәлиәттән сыктык - эштән сыктык